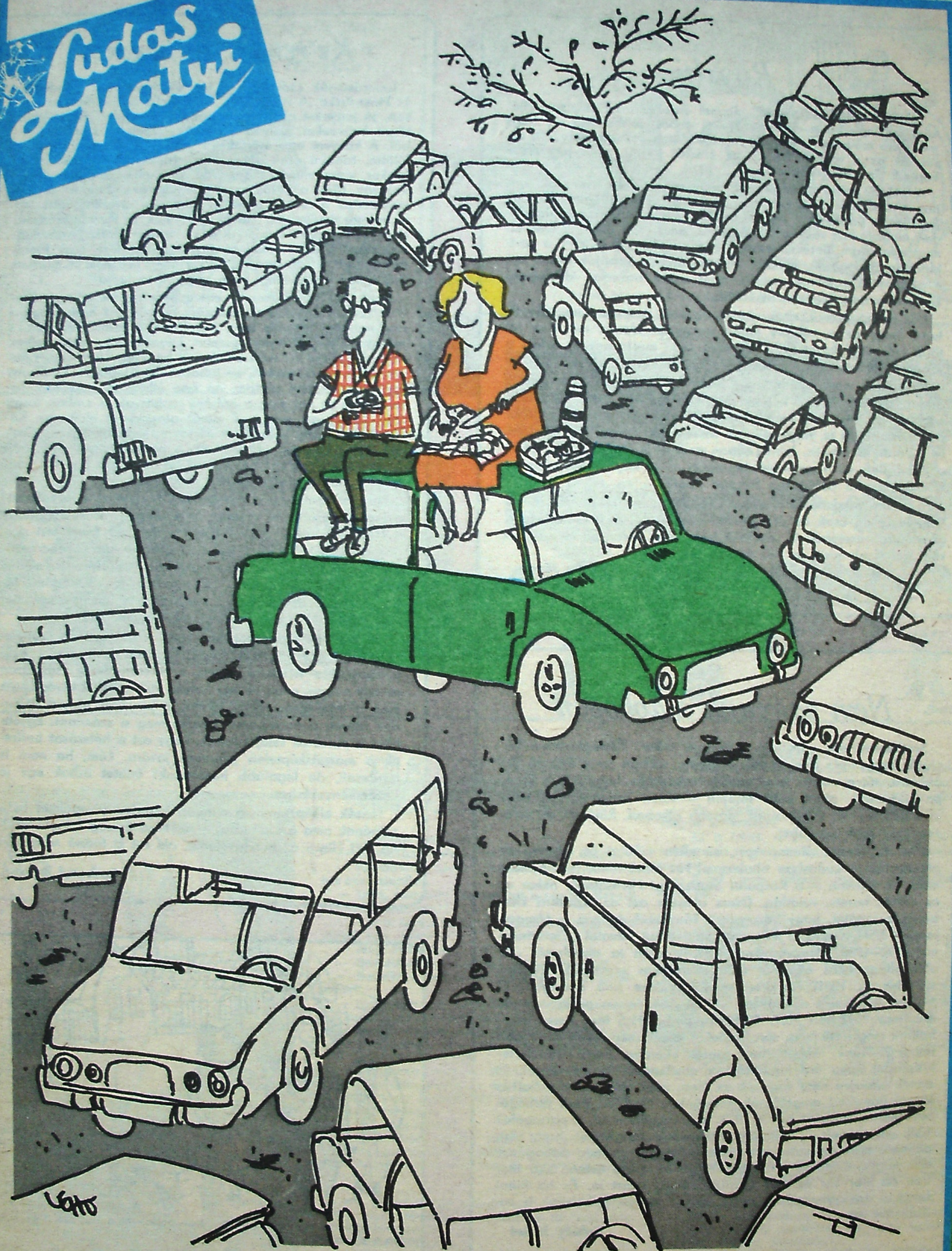
XXXVII. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. MÁJUS 28.

Ki a zöldbe!

(Szabadidő-parkunk a 8-9-es oldalon.)

mondjuk a magunkét

Royalti

„Üres kazetták és royalti" címmel érdekes írást olvastam ifjúsági hetilapunkban. Többek között ebből döbbentem rá, hogy mennyire műveletlen vagyok, mert eddig fogalmam sem volt arról, mi az a royalti. Szóval ez szerzői jogdíj, amit a szerzők kapnak. Ez eddig rendben van.

A cikkből aztán az is kiderül, hogy milyen súlyos gondok vannak a royaltival kapcsolatban. A szerzők például nem kapnak jogdíjat az értékesített üres kazetták után, s így, orv módon minden magnós azt vesz föl a rádióból, amit csak akar. A cikkben megszólaltatott illetékes szerint véget kell vetni ennek a tarthatatlan állapotnak, minden kazetta árához csapják hozzá azt a néhány százaléknyi royaltit, amit aztán bizonyos időszakonként szétosztanak a szerzők között.

Hát ez nagyszerű, ezek szerint ugyanis pontosan megállapítható, hogy az a néhány millió magnótulajdonos mit vesz föl több százmillió kazettájára. És ezek után merje nekem valaki a japán híradástechnikát a magyar fölé helyezni!

Azt persze nem értem, hogy miért kell majd royaltit fizetnie annak, aki mondjuk a kétéves Pötyikéje gügyörészését veszi fel, vagy annak, aki kelet-svájci nyelvleckéket rögzít a szalagra. Kérdés továbbá az is, hogy miképp részesedik a royaltiból Beethoven, Verdi, Gershwin, John Lennon vagy akár Dankó Pista? Mert ami azt illeti, az ő melódiáik legalább olyan népszerűek magnós körökben, mint például a Neoton famíliáé.

A royalti mindenesetre nagyon jó dolog, én részemről javaslom, hogy ne csak az üres kazetták, hanem az üres noteszok, géppapírok esetében is vezessék be! Aztán bizonyos időszakonként risztelnek majd az írók és az újságírók!

Vezda János

Nem vagyunk a dobogón

Szesztestvéreim nevében ragadtam tollat. Tömegkommunikációnk (magyarul: tájékoztatás írásban, szóban vagy képen) azt állította, sőt gyakorta még mindig hajtogatja, hogy a vén Európa kitaposott, sokat átélt földjén – talán fajfenntartási vagy más célból – mi fogyasztunk legtöbb alkoholt. Röviden de velősen: mi iszunk legtöbbet.

Mint teljesjogú állampolgár, ez ellen szóban és írásban ez alkalommal a Ludasban tiltakozom. Ha hinni lehet – márpedig miért ne lehetne – a Központi Statisztikai Hivatalnak, akkor ez az állítás hamis, valótlan. (Nem akarom azt az egyszerű kifejezést használni, hogy hazugság.) Tényekkel ezt alá is támasztom. A KSH, vagyis a Központi Statisztikai Hivatal „Életszínvonal 1970–1980." kiadványának 161. oldalán ez olvasható: „Az alkoholfogyasztás abszolút (100 százalékos szeszfokú) literben számítva az 1961. évi 6,1 literes egy főre jutó mennyiségről 1970-re 9,1 literre növekedett..." A 164. lapon pedig már az áll, hogy 1975-ben 10,1, 1978-ban pedig 11,5 liter tiszta alkoholnak megfelelő bort, sört, pálinkát ittunk meg. Évről évre jobb lett a kedvünk, többet ittunk annak ellenére, hogy minden lehörpintett itóka ára lendületesen emelkedett. Többet ittunk és ennek ellenére nem vagyunk az élen, mert több nemzet fiai és lányai literekkel megelőznek bennünket. Nem vagyunk dobogósak, mert a franciák az Úr 1978. esztendejében 16, a portugálok 13,5, az olaszok 12,8 liternyi tisztaszeszt tartalmazó bort, sört, pálinkát ittak. Szóval ezzel a mennyiséggel mi még dobogósak sem vagyunk, pedig a mi gigáinkon az adott évben 33,8 liter bor, 86 liter sör és 4,61 liternyi „rövid" ment le. És ha hinni lehet a statisztikusoknak, akkor már a negyedik helyünk is veszélyben van...

Fahidy József

Ki rendes, ki hasznos

Ismerősömék családjában két gyermek van: Rendeske és Hasznoska. A nagyobbik önállóan tanul és szorgalmasan, jó jegyeket gyűjt állandóan. Ő a rendes. A kisebbik törpe ketteseket, gonosz egyeseket cipel haza az iskolából. A könyvet csak nógatásra veszi elő, hosszan mélázik fölötte, tanulni csak akkor kezd, ha a család valamelyik (olykor valamennyi) tagja oda ül mellé, segíteni. Ő a hasznos. Mert a közös tanulásoknak köszönhetően nagyot emelkedett a család műveltségi szintje, anyuka jártas lett a halmazelméletben, apuka otthonos a verselemzésben, nagymama most már érti a történelmi összefüggéseket, nagypapa érti a fizikai törvényeket. Egyelőre csak Hasznoska nem érti az egészet. Hogy miért kell neki is mindezt tudni, miért nem elég, ha a nagymama tudja?

Egyik korábbi írásomat ellenglosszára méltatta a Szabad Föld. Nagytudású kollégám nyilván azt hitte, hogy a nagymamám tanulta meg helyettem a természetrajzot, s műveltségbéli hiányosságaimat kiigazítandó, közli velem, hogy a juhász az nem kanász, s hogy egy juhászati ágazatvezető se disznókat, se juhokat nem legeltet. Ez bizony így igaz, én sem tudtam, én sem állítottam másképp. Tanúm erre az ég, s az a néhány ember aki a szóban forgó (Miből lesz az ananász? című) glosszámat elolvasta. Külön öröm, hogy kolléga is akadt az olvasók között. Csak kár, hogy nem ült ott mellette a nagymama, s nem szólt rá: ne mélázz, Hasznoska, mert ha nem arra figyelsz, amit olvasol, nem tudod megírni a dolgozatot.

Népgazdaságunk is egy kedves, nagy család, a vállalatgyerekek közül is ki hasznos, ki rendes. Olvasom épp, hogy a Hídépítő Vállalat intőt kapott elfuserált Marx téri dolgozatára, a felüljáróra. Szigorú volt a Tanító: kilenc vezetőt megfenyített, volt, akinek egyhavi, de olyan is, akinek több hónapi bére bánta a felületességet. Tűnődöm: lehet, hogy Hasznoskának van igaza? Ha ennyivel meg lehet úszni, akkor csak tanuljon a nagymama?

Hallom egy rádióriportban, hogy május elsején csúnyán becsaptak egy brigádot: felárral mérték nekik a sört. Reklamációjukra vizsgálat indult, s kiderült, hogy csak azon az egy napon, azon az egy helyen 700 forinttal károsították meg a vendégeket. Úgy látszik, a pincérek helyett is annak idején a nagymama tanulta meg a számtant. Egyébként a pincérek felajánlották, hogy azt a hétszázat befizetik a mozgásképtelen gyerekek javára. Lám, ha nem is rendesek, de legalább hasznosak: ötletet adtak egy jó kezdeményezéshez.

Tessék elképzelni, ha minden jogtalan jövedelmet befizetnének arra a számlára – mekkora összeg felhalmozódna ott! Nincs az a nagymama, aki ezt ki tudná számolni!

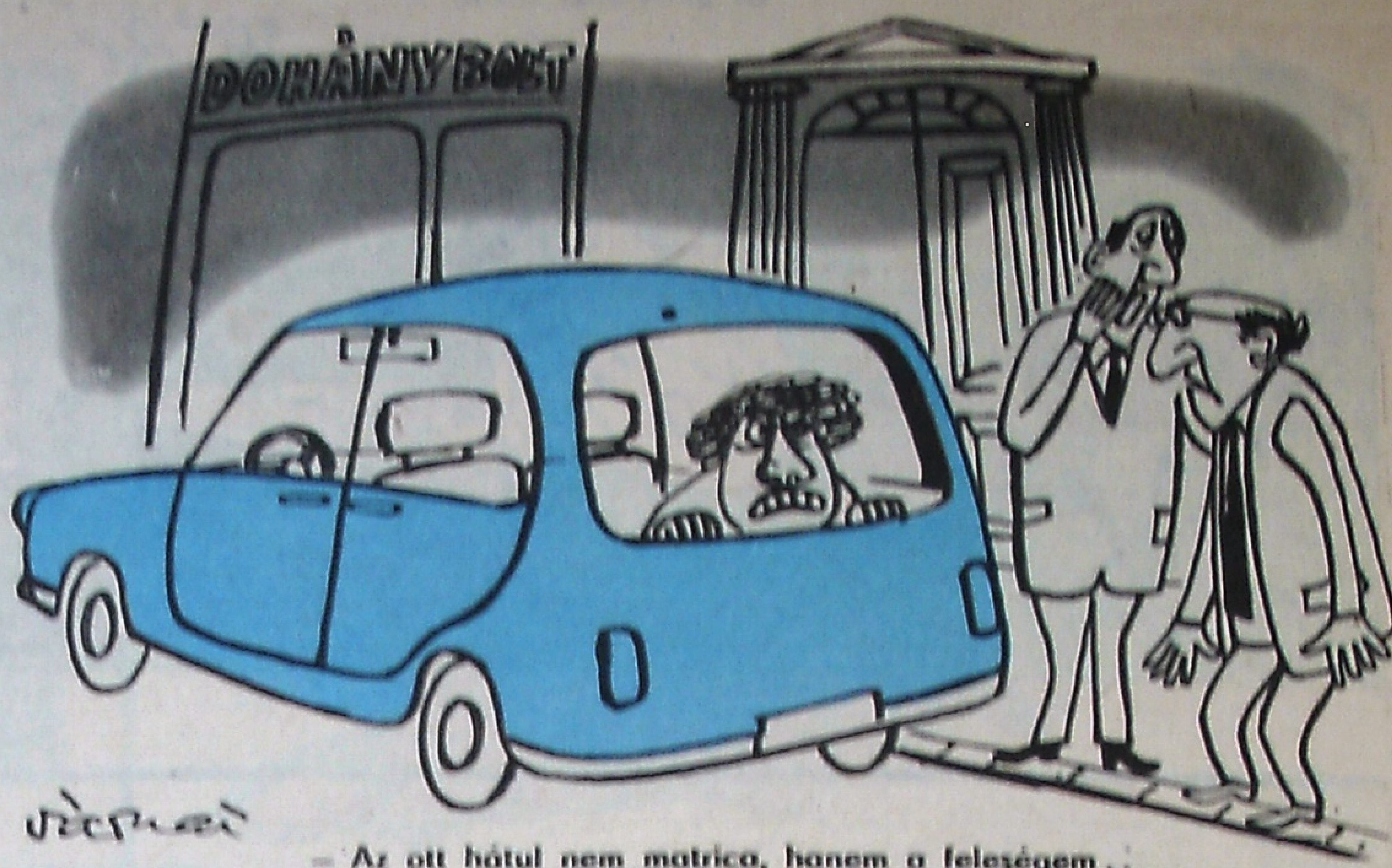
Radványi Barna

– Legalább egy terelőutunk lenne, akkor nem lennénk úgy lemaradva a városoktól...

OPERAHÁZ '81

– Az ott hátul nem matrica, hanem a feleségem . . .

TERJED AZ UDVARIATLANSÁG

– Már a köszönőember sem köszön . . .

LAKÓTELEPI ÁRTALOM

– Nekem sokkal jobb az alakom és ha szólsz, megspórolhattad volna a színházjegyek árát . . .

HÁLAPÉNZ

— Jó napot, beteg úr!

— Üdvözlöm, doktor úr! Foglaljon helyet!

— Köszönöm. Látom, készül itthagyni a mi kis kórházunkat.

— Igen, már alig vártam ezt a percet. Kérem a zárójelentésemet!

— Adom drága beteg úr, adom. De megenged előtte egy kérdést?

— Meg. Miről lenne szó?

— Beszélhetnék magával négyszemközt?

— Beszélhet, doktor úr. Valami családi probléma?

— Nem egészen. Szeretném megtudni magától, hogy mire számíthatok!

— Sajnos semmi jóra, főorvos úr. Ezen az osztályon beteges állapotok uralkodnak.

— Ne ijesszen meg!

— Kénytelen vagyok. Mert ugyebár, egyik-másik nővérke húzza az orrát, ha lepedőt kell cserélni, vagy ilyesmi. De nemcsak a nővérkék orrával van baj.

— Hát még mivel?

— A koszttal. Azzal nagy baj van! Mert ugyebár, a reggeli két zsemle és ötven gramm jam. Aztán hamm, más semmi. De van ennél is rosszabb!

— Mi?

— A vacsora. Egy zsemle, egy tojás és ötven mély sóhaj. Mondja csak, főorvos úr, volt már maga éhenhalva?

— Eddig még nem.

— Akkor ne feküdjön be ide, csak a közvetlen rokonai beleegyezésével!

— Hát, ez borzasztó, beteg úr kérem!

— Bizony, hogy borzasztó! A segédorvos a vénámat se találta.

— Na és, végül meglett?

— Meg. A szomszéd betegé, mert a kórterem olyan zsúfolt, hogy az én ágyamon volt az ő vénája is. Sikítozott is az injekciótól szegény!

— Ez valóban nagyon súlyos. Teljesen el vagyok keseredve!

— El is lehet. A kórterem zsúfoltsága miatt a nagyvizit is csak az ágyak alatt tudott körbemászni.

— Ezért nem láttam magát mostanában, beteg úr.

— Nem tesz semmit, doktor úr, én már itt se vagyok . . .

— Várjon még egy percre, ha meg nem sértem! Nagyon köszönöm, hogy őszinte volt hozzám! Fogadja hálámat, hogy kibírta nálunk!

— Nem szabad, főorvos úr, ezt nem fogadhatom el!

— Ne tegye ezt velem, örökre megsért!

— Na jó, nem bánom. Mennyi ez? . . . Ezer?

— Igen. Ennyit szoktam. És még egyszer mindent nagyon köszönök!

— Tudja mit, főorvos úr? Én köszönöm. Ennyiért a jövő héten újra befekszem magukhoz. Így már mégiscsak ki lehet bírni . . .

Tormai László

ÚJ EZÓPUSZI MESE

SZILÁNKOK

KOZMIKUS PLETYKA

— Tudod, hogy Juci egy fényévvel idősebb mint a vőlegénye?

VÁGY

— Arra vágyom, hogy nyugodt körülmények között idegesíthessem a családomat.

KERTBARÁT

— Pénteken, munka után kimegyek a Pest környéki kis kertembe, ott kipihenem a következő hét fáradalmát, amikor úgysem dolgozom.

ÉJFÉL UTÁN

— Uram, van egy dugóhúzóm. Most már csak egy üveg bort kellene szerezni hozzá.

JAVASLAT

Ha valakinek rossz napja van, az ne számítson bele az életkorába.

GYERMEKMEGŐRZŐ

Egyes szülők szerint olyan gyermekmegőrzőt kellene létesíteni az áruházakban, ahol húsz éves koráig gondját viselik a srácnak.

PER

— Bepereltem a fiamat szülőtartásért, de mindent megteszek, hogy a fiam nyerje meg a pert.

ÁLLATBARÁT

— Negyven kőszáli sast tartok a lakásomban. Aranyos, szeretnivaló kis madarak...

ÖNZETLEN BARÁT

— Nekem négy önzetlen barátom van. Ki bírja ezt pénzzel?!

HENTESÜZLETBEN

— Tíz deka szalámivéget kérek.

— Maga nekem nem parancsol — mondta a hentes. És azért is a közepéből adott.

FURCSA

Y. egy lakatlan járdaszigeten szeretne élni.

SERTÉSVÁSÁR

— És nem szédülős ez a sertés? Mert Pesten a tizedik emeleti lakásomban szeretném tartani.

REKORD

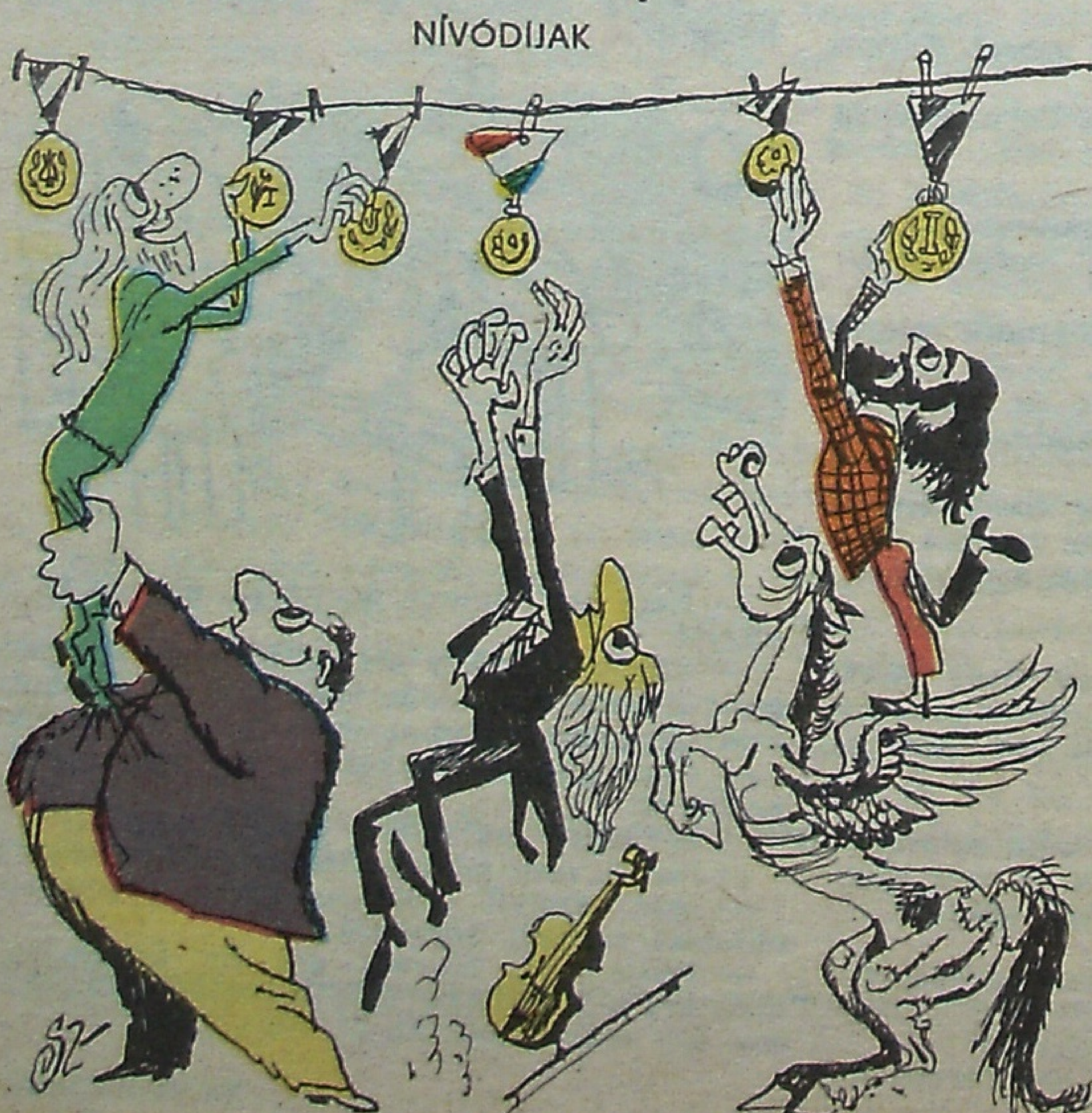
— Gratulálok. Ön elérte az emberi butaság felső határát.

NOSZTALGIA

— Hol van már a második fiatalságom?

Galambos Szilveszter

NÍVÓDIJAK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A minap egy harminckilós lazacot fogtam — dicsekszik az egyik horgász.

— Az semmi — feleli a másik —, én nemrég egy négyágú gyertyatartót húztam ki a vízből, és mind a négy gyertyája égett!

— Ide hallgass — mondja az első —, ha elengedek tíz kilót a lazacomból, te eloltod a gyertyákat?

•

A férj feldúltan rohan haza:

— Krisztina, mindent tudok!

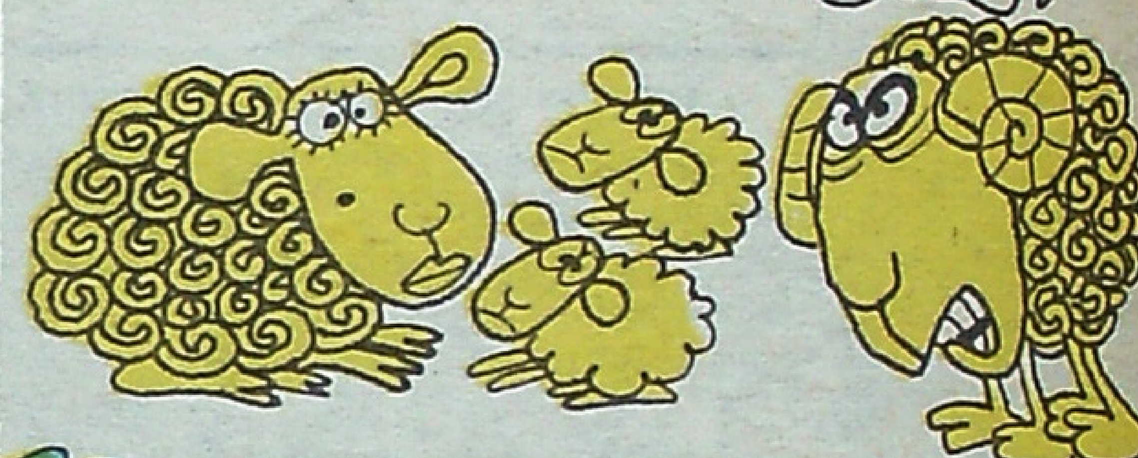
— Rögtön ellenőrizzük — feleli nyugodtan a feleség. — Nos mondd meg, milyen hosszú a Duna?

Egypetéjű juhikrek — művi úton

A giesseni egyetem állattenyésztési és állatgen... intézetében a kutatóknak sikerült megtermékenyíte... esejt mikrosebészeti szétválasztásával egypetéjű j...

— Tudni akarom, én vagyok-e az apjuk, vagy ő?

Vadriasztó mustár

A mezőgazdasági üzemek és a vadásztársaságok között örök vitatéma az erdők, mezők vadjai által okozott kár. A mustármagtermesztés nemcsak jövedelmező, ha...

— Érdekes, kegyed a mustárra allergiás, én a virslire.

Oroszlán szülte tigris...

Kings Island (Egyesült Államok), március 20.

Amerikai tudósok tigrisembriót ültettek át egy nőstény oroszlán méhébe az Egyesült Államok Ohio szövetségi államá...

— Biztosan a rabságtól lett ilyen.

Részeg halak

VERDUN-SUR-LE-DOUBS

A kelet-franciaországi Sao...ne-ben Loire megyében a héten „holtrészeg" ha...lak ezreit találták a Le Meu...zin folyóban. Az egyik szőlő...

— Látod? Tudnak ezek kellemesen is vizet szennyezni!

– Halló porta! Képtelen vagyok aludni, akkora zaj van.
– Sajnáljuk uram, de nem tudjuk lehalkítani a tűzjelző csengőt.

MENTSÜK AZ ÜVEGET

AZ ÖKÖLVÍVÓ EURÓPA-BAJNOKSÁG UTÁN

– Szét! ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

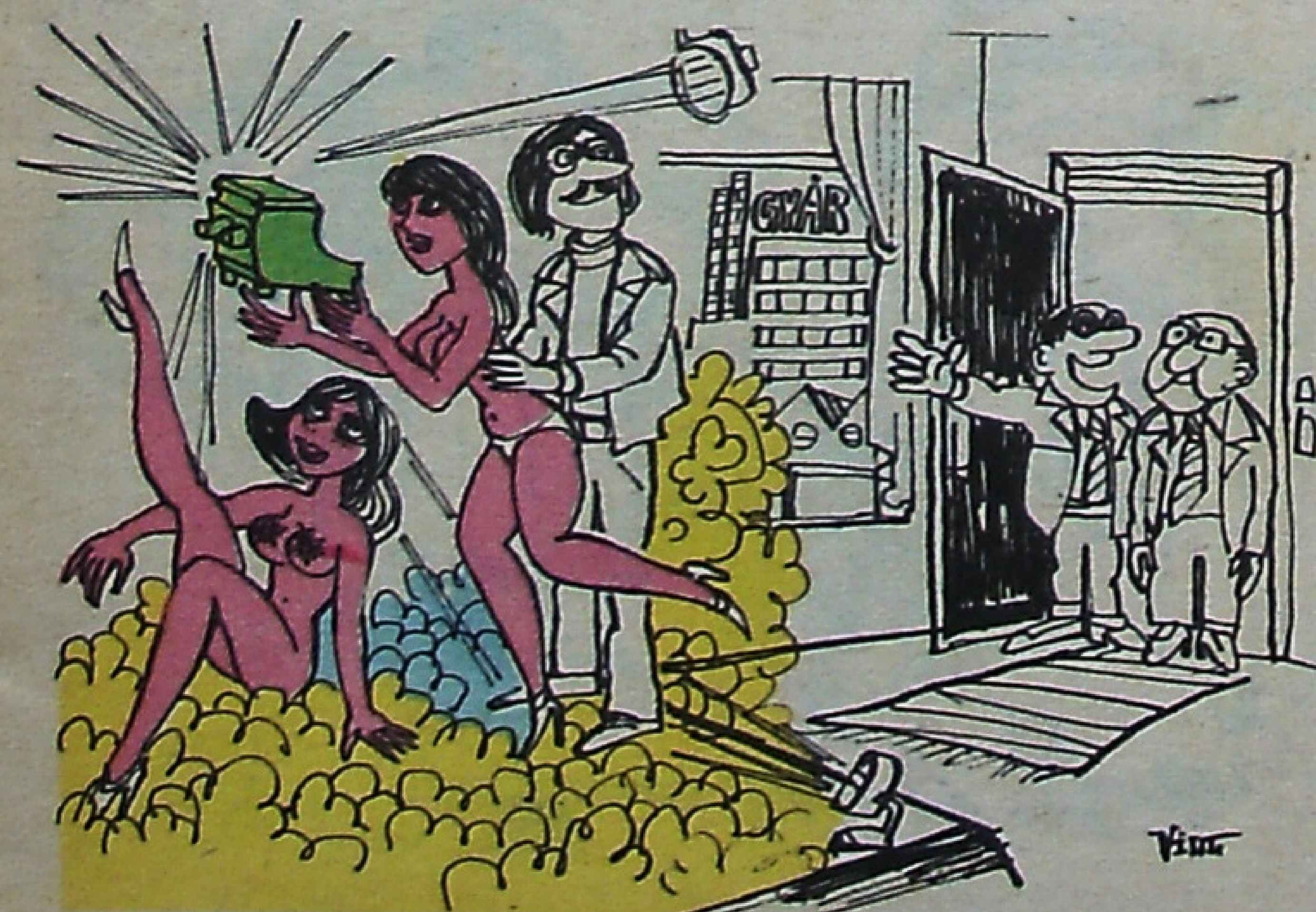
— Új modelleket mutatok be és naponta ötször váltok ruhát! — meséli egy manöken baráti társaságban.

— Az is valami? — jegyzi meg az egyik vendégfiú. — Az én húgom ezt naponta hússzor csinálja!

— A te húgod? Hány éves?

— Három hónapos.

KÜLFÖLDI VEVŐ ÉRKEZIK

– Termékünk bemutatására szerződtettem egy látványtervezőt ...

GÁDOR BÉLA:

Nehéz szatírát írni

(EGY KEZDŐ HUMORISTA NAPLÓJÁBÓL)

A következő eset történt velem. Bementem egy üzletbe nyakkendőt vásárolni, és összeszólalkoztam az eladóval. Kértem a panaszkönyvet, és amikor megtalálta, a fejemhez vágta. Ezt az esetet elég jellemzőnek és humorosnak találtam arra, hogy megírjam. Persze a művészi hatás kedvéért egyet-mást megváltoztattam. A humoreszkben nem nyakkendőt, hanem hózentrágert vásároltam, mert ez humorosabb ruhadarab, azonkívül a brutális kartársból nő lett, angyali külsejű fúria, aki göcseji tájszólást beszélt, ezzel akartam növelni a humoros kontrasztot. Az írásban szerepelt még a menyasszonyom is, aki szakított velem, mondván, hogy nem szerethet olyan embert, akinek nyilvánosan panaszkönyveket vagdosnak a fejéhez, a végén pedig felakasztottam magam a hózentrágerra, amely leszakadt, mivel selejt volt.

A szerkesztő fanyar arccal olvasta végig kis írásművemet, miközben egyik kezében a feketéscsészét, a másikban cigarettáját tartotta. Majd rámemelve humortól bágyadt szemeit, így szólt:

— Remek. Csak úgy spriccel belőle a humor. Nem közölhető.

— Miért nem?

— Mert nem konkrét. Fele igaz, fele nem. Ha ez megjelenik a következő helyekről fogunk reklamációkat kapni: a gyárakból, ahol hózentrágert gyártanak, az üzletekből, ahol hózentrágert árulnak, az illetékes hatóságoktól, akiknek ügykörébe a hózentrágergyártás tartozik. Ezenkívül tiltakozni fognak a női szervezetek, mert az eladó nő, a férfi szervezetek, mert a vevő férfi és az ifjúsági szervezetek, mert mind a ketten fiatalok. Továbbá felemelik majd szavukat a menyasszonyok is, sőt a temetkezési szakemberek is tiltakozni fognak, mert ön a sikertelen öngyilkosság után bizonyos gúnyos kárörömmel beszél saját elmaradt temetéséről. Csak úgy mellékesen jegyzem meg, hogy több reklamáció fog érkezni a göcseji tájszólást beszélők köréből is, nem beszélve azokról, akik a boltban lefolyt incidensben a város és falu szembeállítását fogják látni.

— Mi tehát a teendő?

— Azt ajánlom, hogy ragaszkodjék a valósághoz. Írja meg az esetet a nyakkendővel és férfival úgy, ahogy történt ...

Hazamentem, megírtam, visszavittem. Elolvasta, így szólt:

— Ez közölhető. Viszont unalmas, mint a halál. A humornak nyoma sincs benne. Adja oda egy napilapnak.

— Nem és nem! — mondtam, és makacs tekintetemet a szerkesztő humorérzéktől megaszalódott arcára függesztettem. — Megírom humorosan, ha beledöglök is! Mit tanácsol?

— Nem könnyű feladat — mélázott, miközben nagyot szívott cigarettájából és feketéjéből. — Azt ajánlom, hogy teljesen rugaszkodjék el a valóságtól, azazhogy emelkedjék a képzelet birodalmába, de mégis maradjon meg a realitások talaján. De hagyja a szimbólumokat. Gondoljon Szaltikov-Scsedrinre.

Három teljes napig rugaszkodtam és emelkedtem. Magam is meg voltam lepve, amikor észrevettem, hogy egy állatmesét írtam hexameterekben. A mese arról szólt, hogy a ponty bemegy a Gilisztaérthez és ott szellemes és tanulságos párbeszédet folytat egy görénnyel, aki éppen pálpusztai sajtot gyárt.

A szerkesztő láthatóan unt már, amikor ismét megjelentem nála. Cigarettája hamuját fáradtan belepöccintette a feketéscsészébe, bevett egy idegcsillapítót, és így szólt:

— Négyezer állatmesénk van, ábécé-sorrendben, állatok szerint csoportosítva. Búbosbankától egészen zsiráfig. De ez még nem volna baj. Az a baj, hogy a maga humoreszkje még mindig igen kényes. A sajtkészítők biztosan tiltakozni fognak és a haltenyésztők is, minden bizonnyal. Maga olyan butának ábrázolja a pontyot, hogy mindenkinek elmegy majd a gusztusa a halevéstől, ami nemzetgazdasági szempontból nem közömbös.

Egy hétig teljes letargiában voltam, de egy éjjel mintegy varázsütésre felébredtem, és egy óra alatt megírtam a humoreszket. A helyszínt a Mars bolygóra tettem át. Hatszárnyú Mars-lakók és fantasztikus szörnyetegek szerepeltek az írásomban, amelyben már csak egészen halványan derengett a körúti boltban történt nyakkendővásárlásom sajgó emléke.

A cikk a múlt héten megjelent. Egyelőre még nem érkeztek tiltakozások oly értelemben, hogy a bolygók közötti viszonyt megrontottam volna. De azért szívszorongva várom a legközelebbi földrengést, amelyet biztosan nekem fognak tulajdonítani.

---

75 éve született a kiváló humorista, lapunk volt főszerkesztője.

Életszagú álriport

Amikor az egész világot bejárta a hír, miszerint egy amerikai újságírónő kénytelen volt visszaadni a Pulitzer-díjat, ami a legnagyobb kitüntetésnek számít egy nyugati újságíró életében — majdnem akkora, mintha az emberek olvasnák a cikkeit —, Tenékig Fejfel, a Fékező című, rendszeresen megjelenő sajtóorgánum szakírója a fejéhez kapott.

— Hiszen álriportot én is tudok írni — mondta és nem engedte el a fejét, mert félt, hogy elrepül. — Az amerikai újságírónő cikksorozatával az volt a baj, hogy a fekete kisfiú, akinek szomorú életét megírta, soha nem is létezett, ezért tűnt olyan hitelesnek, mintha egy irodalmi hetilap utolsó oldalán olvastam volna.

— Ilyet én is tudok — ismételte meg Tenékig Fejfel — s még csak rá sem jönnek, hogy én találtam ki az egészet.

Papírt csavart az írógépébe és felírta a címet:

Az időtálló mozdulat

„Belépek a sötét, fénytől óvott raktárhelyiségbe. Szemembe ötlik egy alak, éppen nem csinál semmit, nem akar kitűnni a többiek közül, akiket csak most veszek észre. Valójában hatvanheten vannak ebben a raktárban, mint a főnök előzetesen tájékoztatott, amikor megbeszéltük, hogy mit fogok majd éles riporteri vénámmal szemrevételezni.

Szemem lassan megszokja a fényt, feltűnik két kaffer. Kaffernek hívják az itteniek azt a dolgozót, aki teljesen offer, ami szintén helyi szakkifejezés, de ennek értelmét csak most fogják megmagyarázni. Már közeledik is Távol Odó, aki ennek az egész raktárnak a főnöke, mondhatnám a feje.

— Vagy úgy — szólítom meg közvetlenül, mert szeretném, ha feloldódna. Igaz, sósavval is leönthetném, hogy oldódjék, de akkor nem tudnánk beszélgetni.

Így sem, mert nem értjük egymás nyelvét. Szerencsére jön a helyettese, ifj. Távol Odó, elég jól beszél magyarul. A körmét piszkálja a körmével, látszik, gyűrödik valamin. Hogy „gyűrődni" mint jelent, azt utólag tudtam meg a raktár helyettes vezetőjétől.

Most valami megmozdul a kör alakú raktárhelyiség legkisebb sarkában.

— Hisz ez!... — kiáltanék fel, de ifj. Távol Odó torkomra forrasztja a pákát.

— Ne zavarja — mondja egy olyan ember hanghordozásával, akinek nemcsak, hogy megvan mindkét mandulája, de azt is tudja, milyen, ha valakit zavarnak.

Az a valami a sarokban pedig egyre csak mozdul. Kezdek izgatott lenni. Nem tudom, érthető-e így, ahogyan leírom, de képzeljenek el valamit, ami mozog. Ennél jobban sajnos nem tudom megfogalmazni, mert félek, miközben fofogalmazok, az a valami abbahagyja a mozgást, és akkor teljesen fölöslegesen vesztegettem el egy csomó időt ebben a raktárban, ahol ettől az egy mozdulattól eltekintve közel száz éve nem történt semmi.

Most mintha egy kicsit világosabb lenne. Egy ember lép hozzám, kemény, katonás, gyengéd. Ahogy rámordít, érzem, szelídség van a hangjában.

— Menjen innen! — rivall rám. Félreugrom, éppen az utolsó pillanatban. Majdnem úgy jártam, mint Berci Bélahegyen.

Beszélgetésbe elegyedünk azzal az emberrel, aki megmentett attól, hogy fejbe vágjon egy tegnap gyártott kenlap.

— Mi az a kenlap? — kérdezem. Én tudom, de szeretném, ha az olvasók is megtudnák.

— A kenlap az egy görgős egyszeregy — mondja az ember, akivel beszélgetek. A nevét sajnos nem tudom, műhelytitok.

Nagyot bólintok, a sarokban a mozgás folytatódik. Az a valami rendíthetetlenül mozog.

— Mi lehet ez? — kérdezem, csak úgy magam elé bökve a szót. Ráérek, most jöttem a hathúszassal, van időm.

— Ez a mi kísérleti termékünk — mondja az ember, akinek bizonyára neve is van. — Az időtálló mozdulat.

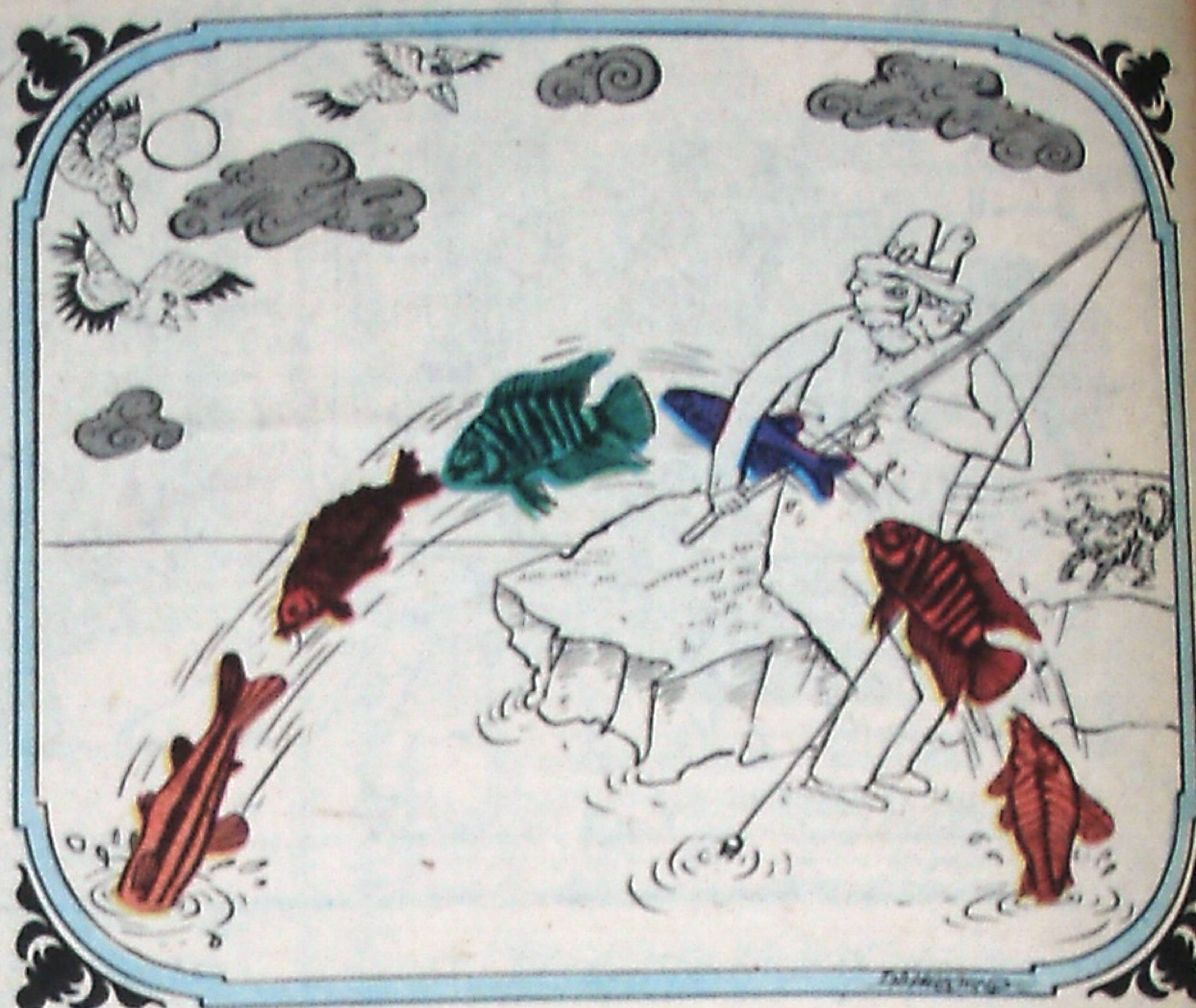
Kilépek a raktárból, a folyó partján már égnek a villanyok. Dél van, a szemem nehezen szokja az éhséget. Indulok ebédelni."

Tenékig Fejfel, a Fékező című orgánum szakírója hátradőlt karosszékében, kicsavarta az utolsó papírlapokat a jobb sorsra érdemes gépből, nagyot nyújtózott, majd odanyújtotta az elkészült művet a mellette alvó riport-rovat vezetőjének.

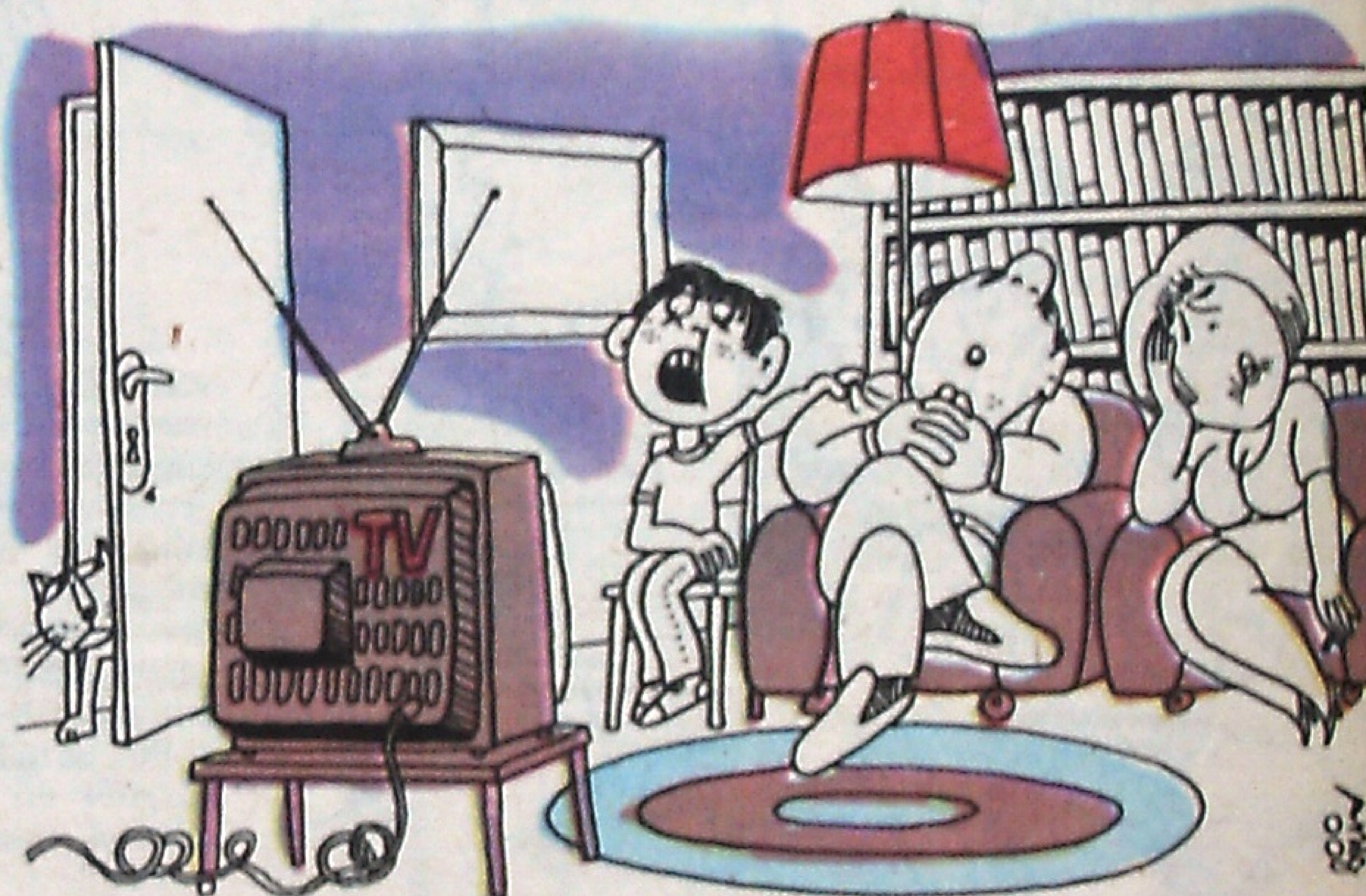
— Itt az életszagú riport, amit most álmodtam — mondta és elindult az élet sűrűje felé, magánemberként, kikapcsolódni.

Föld S. Péter

PACKÁZÁS

ÉRDEKLŐDŐ GYEREK

— Apu, mi az, hogy dramaturg?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Tíz dollár egy hárompercesbeszélgetésért! — méltatlankodik egy New York-i telefonállomáson egy fiatalember. — Nálunk Texasban a pokolba is rendelhet vonalat és magát az ördögöt is kérheti telefonhoz és az a beszélgetés nem kerül egy dollárba!

— Készséggel elhiszem — feleli a telefonkezelő hölgy. — De az önöknél Texasban helyi beszélgetés, itt pedig interurbánt rendelt.

HA TÚL KICSI A KOCSI

GŐTÉK

A szép Juhásznét a sírógörcs rángatta és szeme alatt akkora volt a táska, mint egy pénzespostásé.

— Rezső — zokogta —, nem bírom tovább. Az hagyján, hogy Joe bácsi három hete minden éjjel felriad és első rémületében beleül a kaktuszba. Az hagyján, hogy Inez néni három hete minden reggel kézben hozza a fogsorát a reggelihez. Még az is hagyján, hogy Joe bácsi és Inez néni minden délután két kedvenc lemezemet összetöri nosztalgiahullám címén. De, hogy Inez néni a fűnyíróval stuccolja a subaszőnyegemet, Joe bácsi pedig tarajos gőtéket kezdjen tenyészteni a kádban ... az már sok ... az már a vég ...

— Mit nem mondsz? — bénult le a szép Juhász. — Tarajos gőtéket? A kádban?

— Rémes — hüppögött a szép Juhászné. — Éppen be akarok lépni a kádba, hát nem rám kacsint a szappantartóból egy olyan kis szörnyeteg?! Rezső, ha én rálülök a kádban egy tarajos gőtére, az lesz a halálom ...

És nyüszítve vágta végig magát a díványon.

— Türelem! — mondta a szép Juhász. — Már nem tart soká.

— Hogyhogy nem tart soká? — bömbölte a szép Juhászné. — Még négy teljes hónap. Hiszen még csak most kezdik az epeköveiket operáltatni. Szeptember tizenkettedikén indul a gépük. Tudod, hány tarajos gőtét lehet tenyészteni négy hónap alatt? Kinn alhatunk a gangon, Rezső, mert a lakás tele lesz Joe bácsikkal, epekövekkel és tarajos gőtékkel.

— Aranka — mondta a szép Juhász —, nem akarok a dolgok elébe vágni. Csak arra kérlek, légy türelemmel és bármi történjék is a következő órában, arcizmod se rezdüljön.

Alighogy kimondta, csengettek. A szép Juhászné ajtót nyitott, aztán hanyatt esett a rémülettől. Egy roppant pecsenyeképű férfi, egy roppant pecsenyeképű nő, három roppant pecsenyeképű gyerek és négy roppant pecsenyeképű kutya robbant a lakásba.

— Halihó! — üvöltötték mind a kilencen és mindenkit ágyúlövésszerű csókokkal halmoztak el. — Jöttünk Ósztrélia. Vagyunk rokonság. Lakunk tinálatok öt hónap. Ugye megvan ez nektek boldogság?

A négy kutya máris önfeledt futójátékba kezdett és minden farkcsóvintással feldöntött egy ülőbútort. A három gyerek görkorcsolyát öltött és a zongora tetején iszánkolódott, amelyen Inez néni halálra vált arccal már három hete szakadatlanul a Szűz imáját intonálta.

— Trallala! — bömbölte a roppant pecsenyeképű férfi a belépő Joe bácsi fülébe. — Vagy te aligha kedves vén Joe from Chicago, nemdenem? Well, furkálsz te még mackók, csempészel még narkotik? Na, játszol te velem parti „Bimbambum"? Hát persze, hogy te játszol. Adj ide nekem öt dollár és húz magad egy lap. Mit te húztál?

— Pikk dáma — hebegte Joe bácsi abszolut maflán.

— Bruhaha, akkor enyém öt dollár, tied meg ... bim ... bam ... bum ...

Azzal háromszor rettenetesen orrbaverte Joe bácsit.

— Van ez náluk Ósztrélia nagy új játék, hoháháhu. Parancsnokolsz még egy parti tán netán?

A három roppant pecsenyeképű gyerek akkor már Inez néni keshedt ölében lovacskázott.

— Behemót ... Góliát ... Gulliver ... — ordították a roppant pecsenyeképű kutyák felé —, puszikát Inez néninek ...

— Jáj, jáj, jáj — visított Inez néni. — Megeszik nekem feje ...

— Csak ha nem adol vissza nekijek puszikát ... Puszikát Behemótnak ... puszikát Góliátnak ...

Tíz perc múlva Inez néni és Joe bácsi hatalmas kufferokkal, valamint Sebestyén vértanú arckifejezésével vonult át az előszobán.

— Maradunk percig se több — mondták. — Istennél van kegyelem.

— Hát ezt tudtuk nyújtani — szólt valamivel később a roppant pecsenyeképű férfi kifogástalan pestiességgel. — Elégedett a kedves ügyfél?

— A legteljesebb mértékben — mondta a szép Juhász.

— Akkor egy százas marad, kérem, és tessék itt aláírni, hogy a munkát rendben elvégeztük.

A nyomtatvány felső sarkában lila bélyegző látszott: „Vendégelhárító Szolgáltató Szövetkezet".

— Egy ... egy kávét talán meginnának — éledezett a szép Juhászné.

— Nagyon kedves — mondta a roppant pecsenyeképű férfi —, de nincs rá időnk. Turistaszezon van ugyebár, és ma este még öt helyen kell szolgáltatnunk.

Azzal szép csendesen elmasíroztak. Gyerekestül, kutyástul.

A szép Juhászné hosszú, felszabadult sóhajjal nézett a szép Juhászra és viszont.

Később kihúzták a dugót. A tarajos gőték szép csendesen lefolytak.

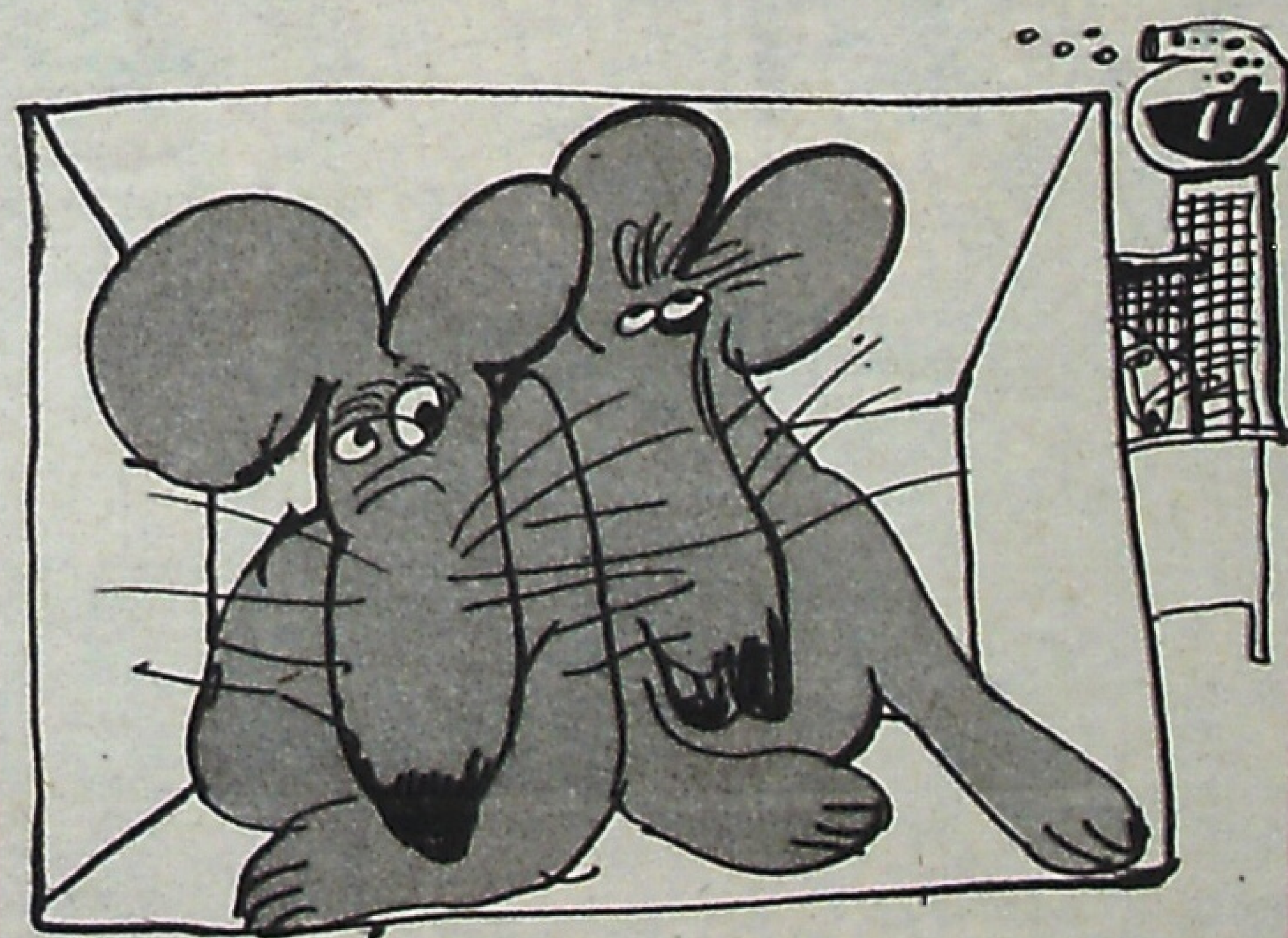
Peterdi Pál

SAJDIK:

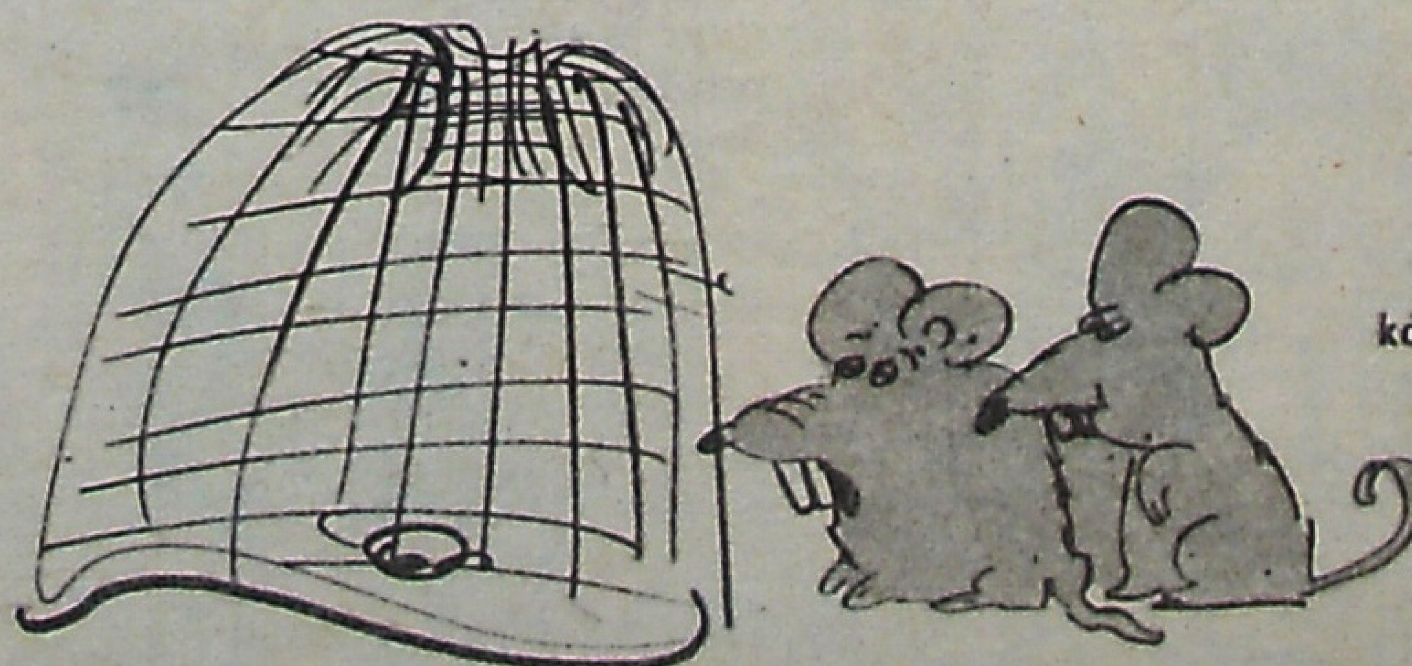

– Mivel tudnék a kedvében járni?

– Olyan szépet álmodtam, emberekkel kísérleteztünk!

– Fenét öröklakás, csapda!

LEHOCZKI ISTVÁN–TÓT GYULA:

SZABADIDŐ PARK

MŰVÉSZ BEJÁRÓ

– Tessék várni, mindjárt jönnek a mellőzött színészek...

FEHÉR ÚT FELÉ

ASTORIA FELÉ

– Megpróbáljuk idecsalogatni az aluljárókból a fiatalokat!

MAGÁNYKEDVELŐ ÖREGÚR

– No nézd csak! Vilma néni a Ludasból... Ide jár kikapcsolódni

– Úgy látom, ma alig voltak a magányosok klubjának összejövetelén...

– Munka után itt egy kicsit kifújom magam, aztán rohanok dolgozni egy maszekhoz!

LÓ ÖREGÚR
– Mindig mozog!
– De kisfiam, a sárkány-eresztést fordítva kell csinálni!
– Bevonták a jogosítványát és most itt száguldozik!
– No nézd csak! Vilma néni a Ludasból... Ide jár kikapcsolódni!
– Amióta nyugdíjba ment szegény férjem, nem tud mit kezdeni a szabad idejével!
– Anyuka, van akkora katicabogár?
itt egy kicsit aztán roha-maszekhoz!
– Még van másfél óránk a népfrontülésig!

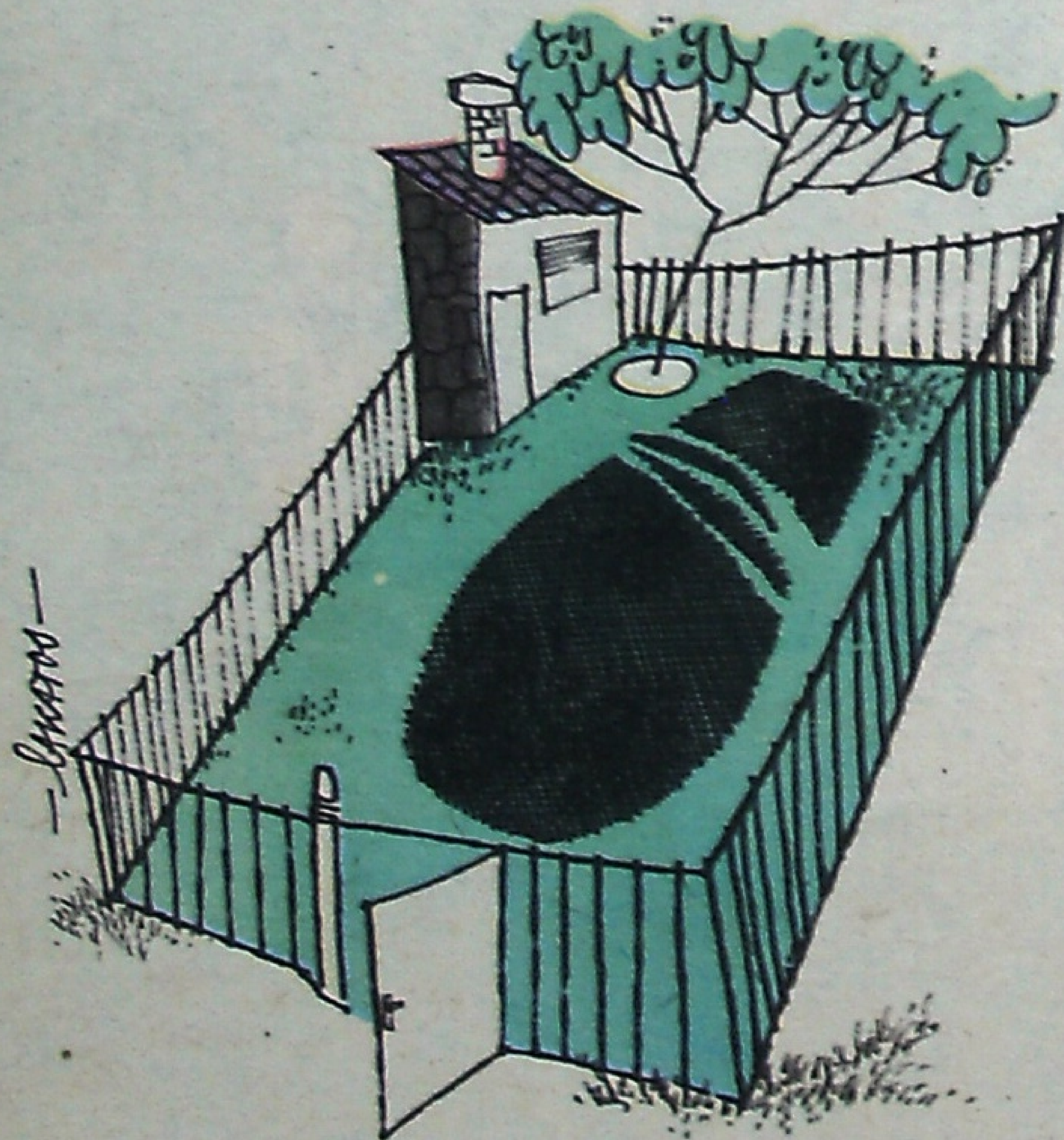
– A vihart is az Ibusz rendeli, így megspórolnak hatvan vacsorát.

A közlekedési rendőr megállít egy gyalogost, aki a csillagokat nézegetve megy át az úttesten. Így dorgálja:

— Ha nem néz oda, ahová lép, hamarosan oda kerül, ahová néz.

HÉTVÉGI TELEK

HATLÖVETŰ ORSZÁG

Aki tudni szeretné, hogy Radíriát, a délkelet-középnyugati amerikai kis államot miért nevezik hatlövetű országnak, az olvassa el azt a kis jelenetet, amelyet egy radír kisvárosban rögzített a magnetofon. A színhely egy fegyverkereskedés. Vevő lép az üzletbe. A tulajdonos, José Gonzales Pifke, a porosz származású radír üzletember szolgálatkészen kérdezi:

— Mit óhajt a kedves vevő?

— Egy stukkert.

— Igenis, egy stukkert. Ha szabad kérdeznem, milyen célra?

— Az nem a maga dolga. Mit üti bele a koszos orrát olyasmibe, amihez semmi köze?

— Ezer bocsánat, igazán nem holmi eléggé el nem ítélhető kíváncsiságból kérdeztem, de szeretném a kedves vevőt a lehetőségekhez képest tökéletesen kiszolgálni. Nálam a vevő az első. Csak azért bátorkodtam megkérdezni, hogy milyen célra kell a pisztoly, mert akkor módom van a legmegfelelőbb árut ajánlani, a legmegfelelőbb áron...

— Sokat jár a szája, de a gubával ne törődjön! Rablótámadáshoz kell a stukker, pénz nem számít.

— Igenis, kérem, szóval rablótámadás. Értem. Itt van egy G—24-es, igazán nagyon tudom ajánlani, minden maffiás meg volt vele elégedve, tudok mutatni elismerő leveleket. Itt van például egy, Johnny, a Vágottfülű írta, tessék: „Kedves José, ilyen állati príma szerszámmal dolgozni kész mennyország!" Potom ötven sombrero, négy tucat töltennyel.

— Kicsit ügyetlen a fogása.

— Kérem szépen, tudok mutatni valami mást is. Itt van a Pille-típusú gyorstüzelő, elnöknyírónak nevezik, hehehe, megboldogult Pedro prezidentoszt is ezzel tették el láb alól, isten nyugosztalja. Talán ismeri a kis reklámkölteményünket, én alkottam, szeretek verselni, szóval: Pille-pisztoly nagyon jó, részletre is kapható. Nyolcvan sombrero.

— Rablás. Miért ilyen drága?

— Kérem szépen, garancialevéllel. Ha nem találja el az áldozatot, visszatérítjük a vételár felét.

— Nem túl hangos?

— Ó, nem túlságosan. De ha lakott területen belül óhajtja használni, öt sombreróért hangtompítót ajánlanék. De bátorkodom megjegyezni, hogy a hang-

nak is megvan az erkölcsi hatása, ha például a kedves vevő bankot óhajt kirámolni. Ilyenkor a kedves vevő egyet a mennyezetbe lő. No már most, hangtompítós pisztollyal lőni nincs értelme, sok a nagyothalló pénztáros, észre sem venné.

— És politikai merényletre mije van?

— Kérem tisztelettel, nyugodt lelkiismerettel tudnám ajánlani ezt a Tulipán-pisztolyt, úgy fest, mintha virág lenne, a biztonsági szolgálat emberei csak akkor veszik észre, amikor már elsült, de ilyenkor rendszerint az áldozat köti le figyelmüket. Tessék megnézni, milyen csinos darab. Hatlövetű. Nihilista és anarchista vevőkörünkből még egyetlen reklamáció sem érkezett. Tetszik ismerni szlogenünket? Merényletet csak Tulipán-pisztollyal! Talán tetszik emlékezni, hogy annak idején kivégzése előtt a nagy Ringolito még elkiáltotta utolsó szavait: „A bitófa alatt is állítom, hogy a Tulipán-pisztoly a legjobb!"

— Orgyilok is kapható?

— Minden mennyiségben, kedves uram.

— És méreg?

— Természetesen. Palackozva és kimérve is. Csak gyorsan ható árut tartok.

— Bomba is érdekelne.

— Milyenre tetszik gondolni? Időzített, vagy ütődésre robbanó árura?

— Ez is, az is érdekel. Jégcsákánnyal hogy áll?

— Ötféle nagyságban tartunk. De tudnék kedves népi különlegességeket is ajánlani. Van nagyon szép bunkónk, nyílmérgünk, nyakba való selyemzsinórunk. Mindent a kedves vevőért. És megelégszünk előleggel is, a teljes árat csak a bűncselekmény után kell kifizetni. Szabadna még valami mást is ajánlanom?

— Például mit?

— Hát például vérfolttisztítót, ujjlenyomat-eltüntetőt, kötélhágcsót, fejre való harisnyát, hangnyelő talpú cipőt...

— Jól van, most adja ide a Tulipán-pisztolyt.

— Tessék.

— Egen. Egész jó fogása van. Szeretném kipróbálni. Forduljon csak ide! Jól van.

— De kérem... *(csattanás zaja)* Áááá... óóóó... Ro... zi... ta... csoma... magold be... a tisz... telt... úrnak... aaaaz... áááároruuut... áááá...

— Tessék uram! Mit mondott boldogult férjem, mennyibe kerül?

— Emlékszik a fene. Mondjuk, hatvan sombrero. Tessék, itt a pénz.

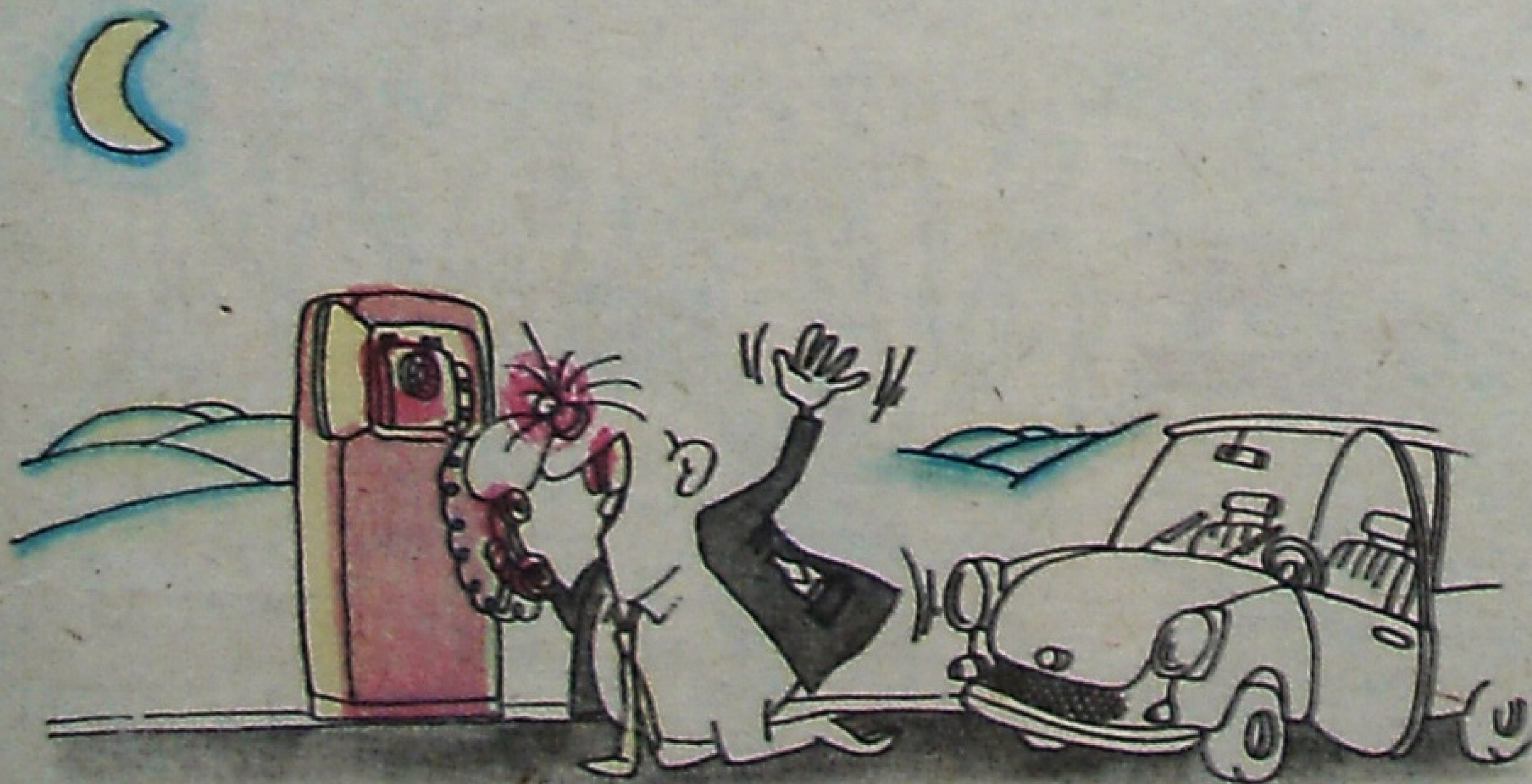
— Még kérek tíz sombrerót.

— Mi az ördögnek?

— A hulla elszállítása nincs benne a pisztoly árában.

Felcki László

ÚTINFORM

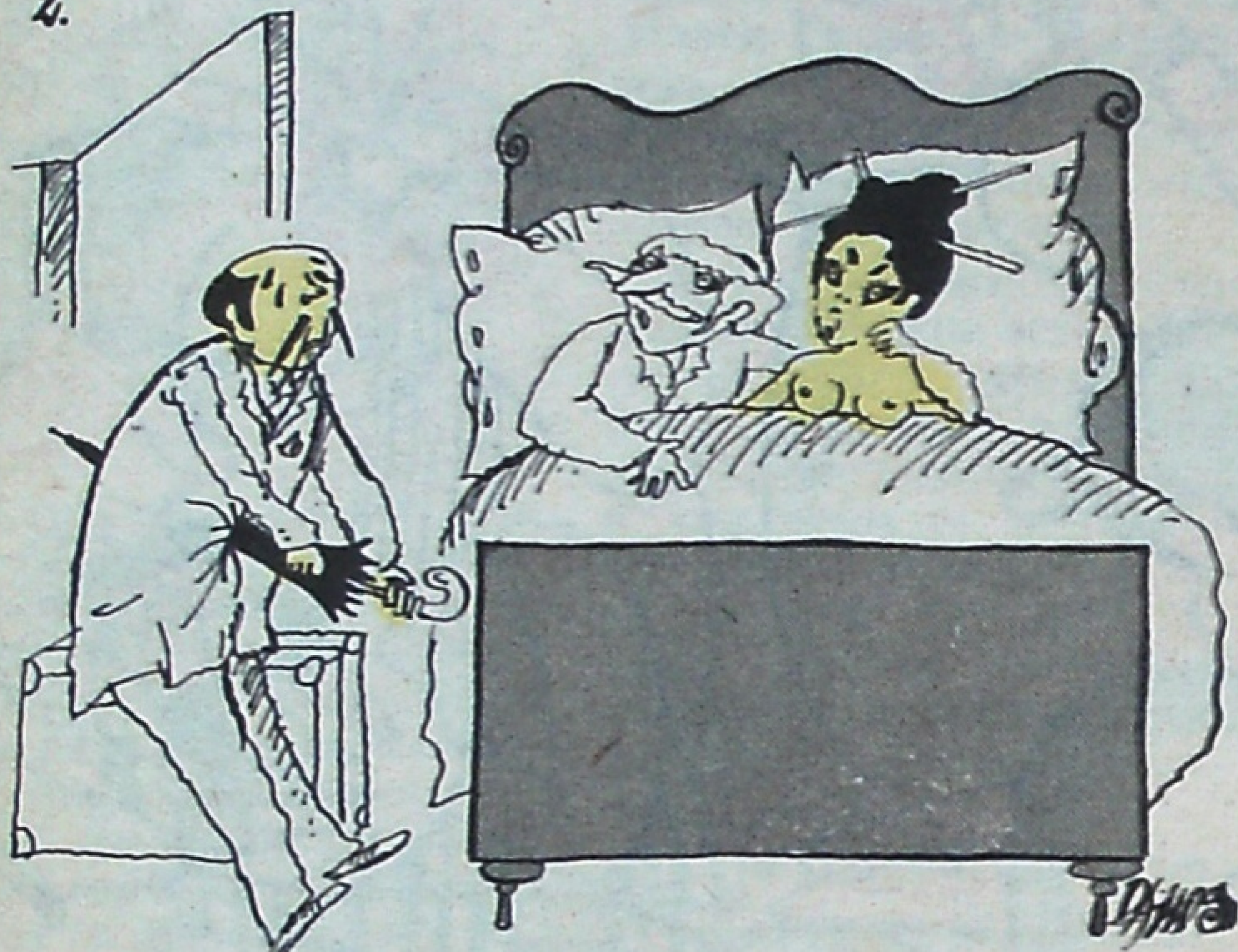
– És a rendőrök merre járnak?

MEG LEHET TEKINTENI A GELLÉRTHEGYI VÍZTÁROLÓT

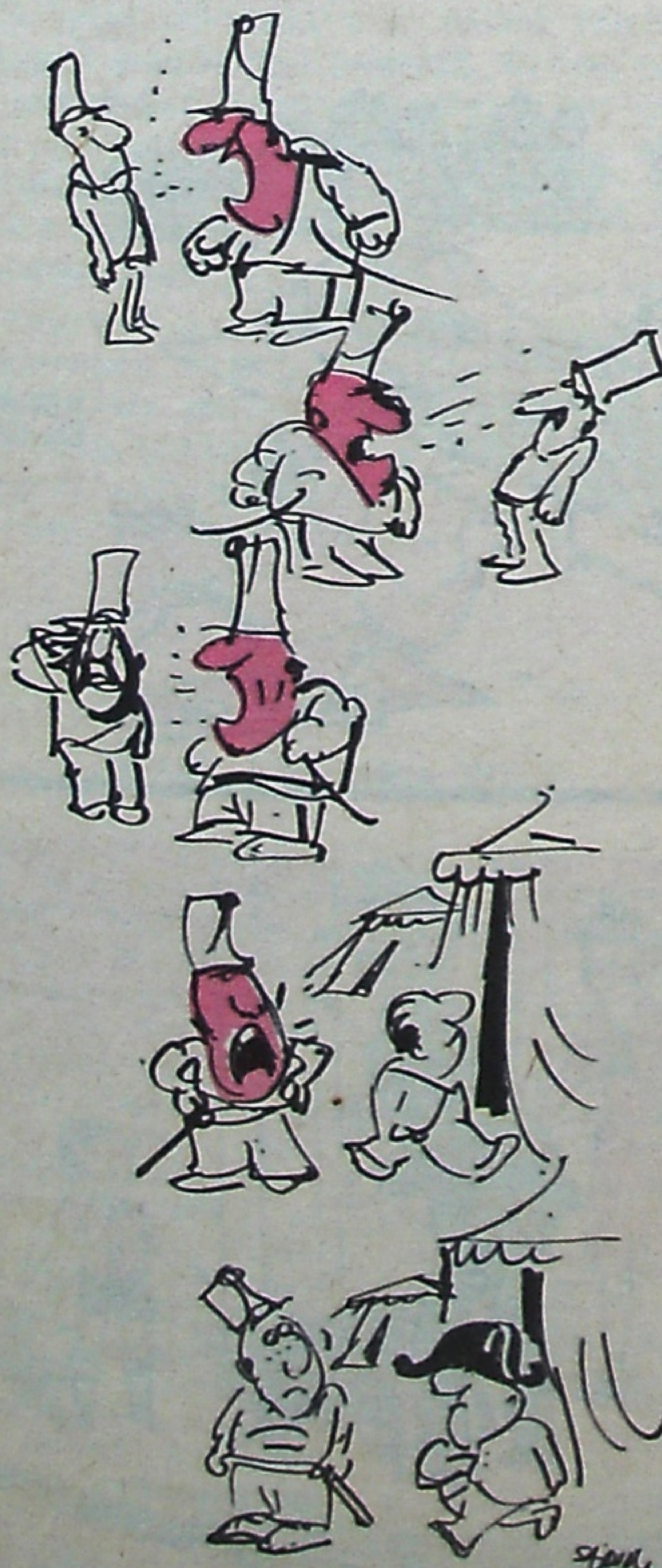

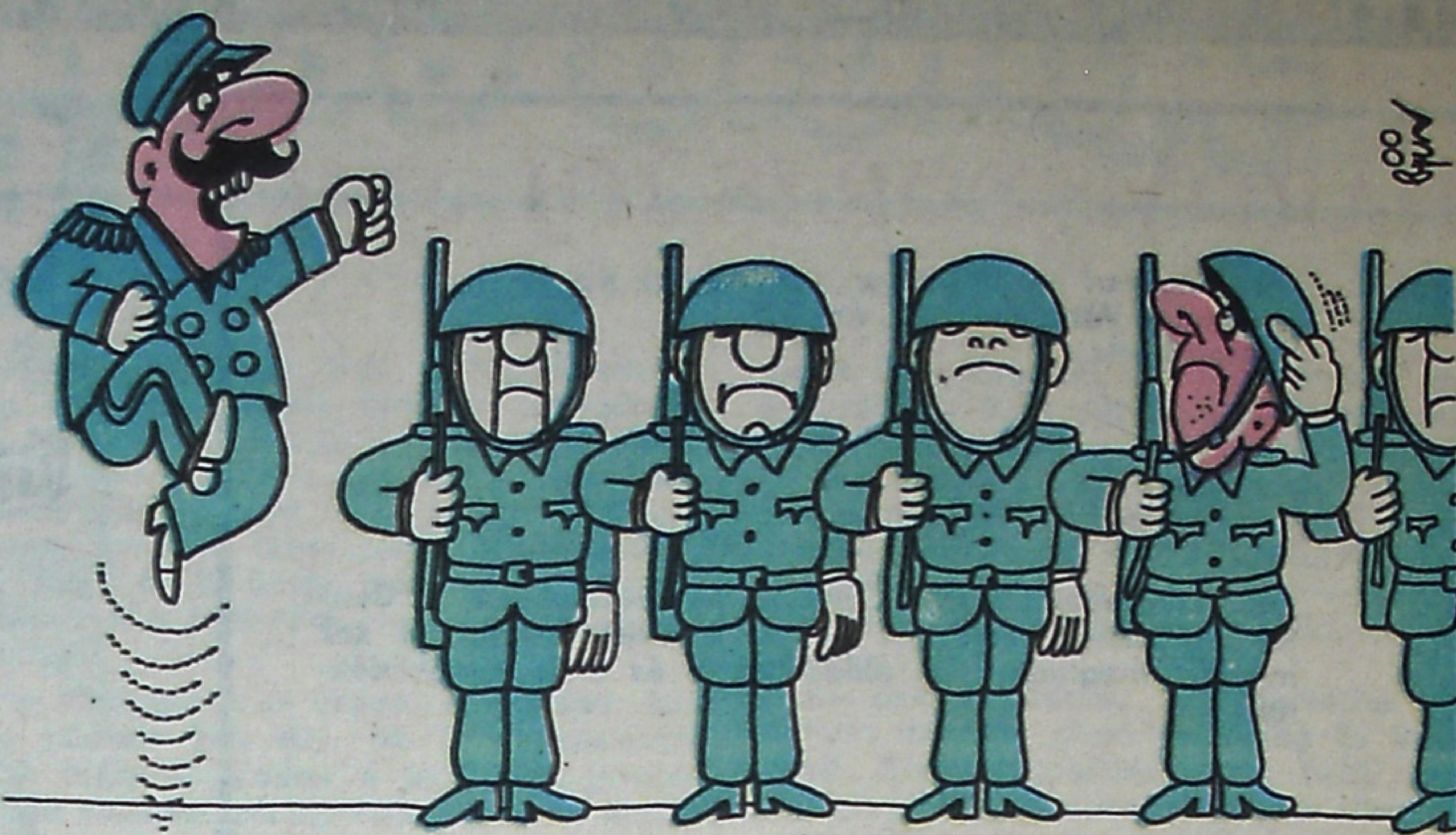
– Miért hoztál ide, asszony, tudod, hogy víziszonyom van?!

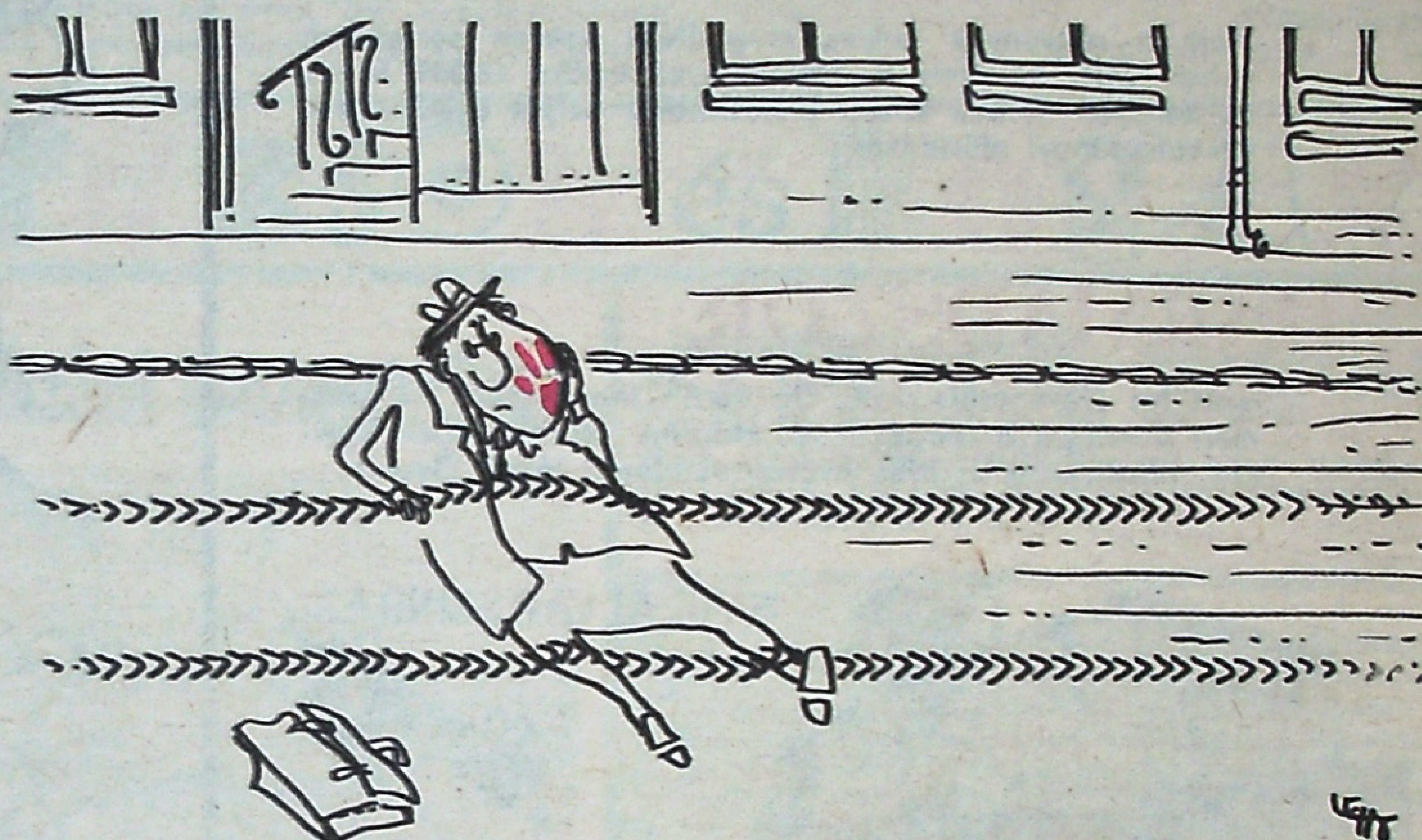

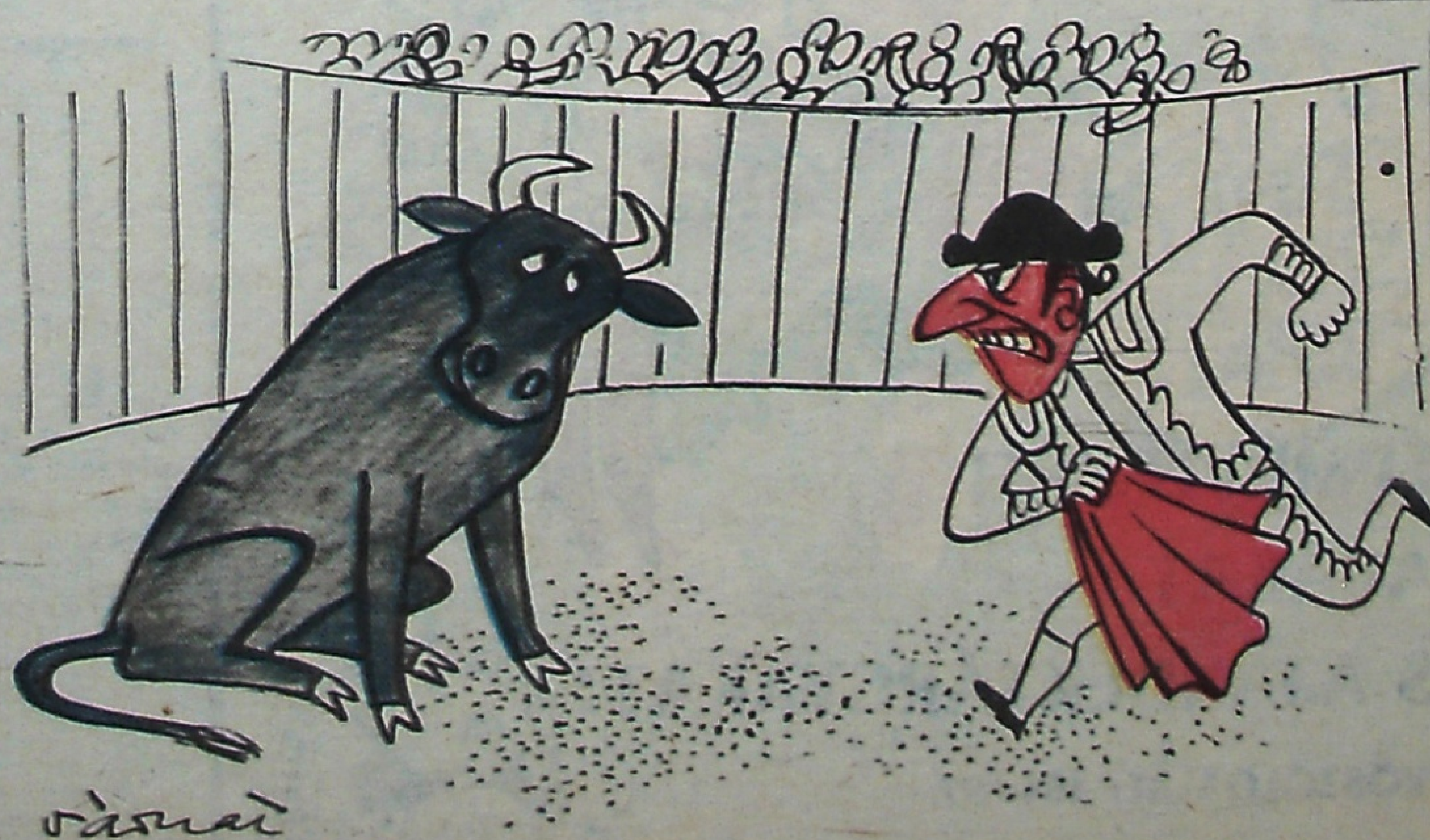
KOLERIKUS

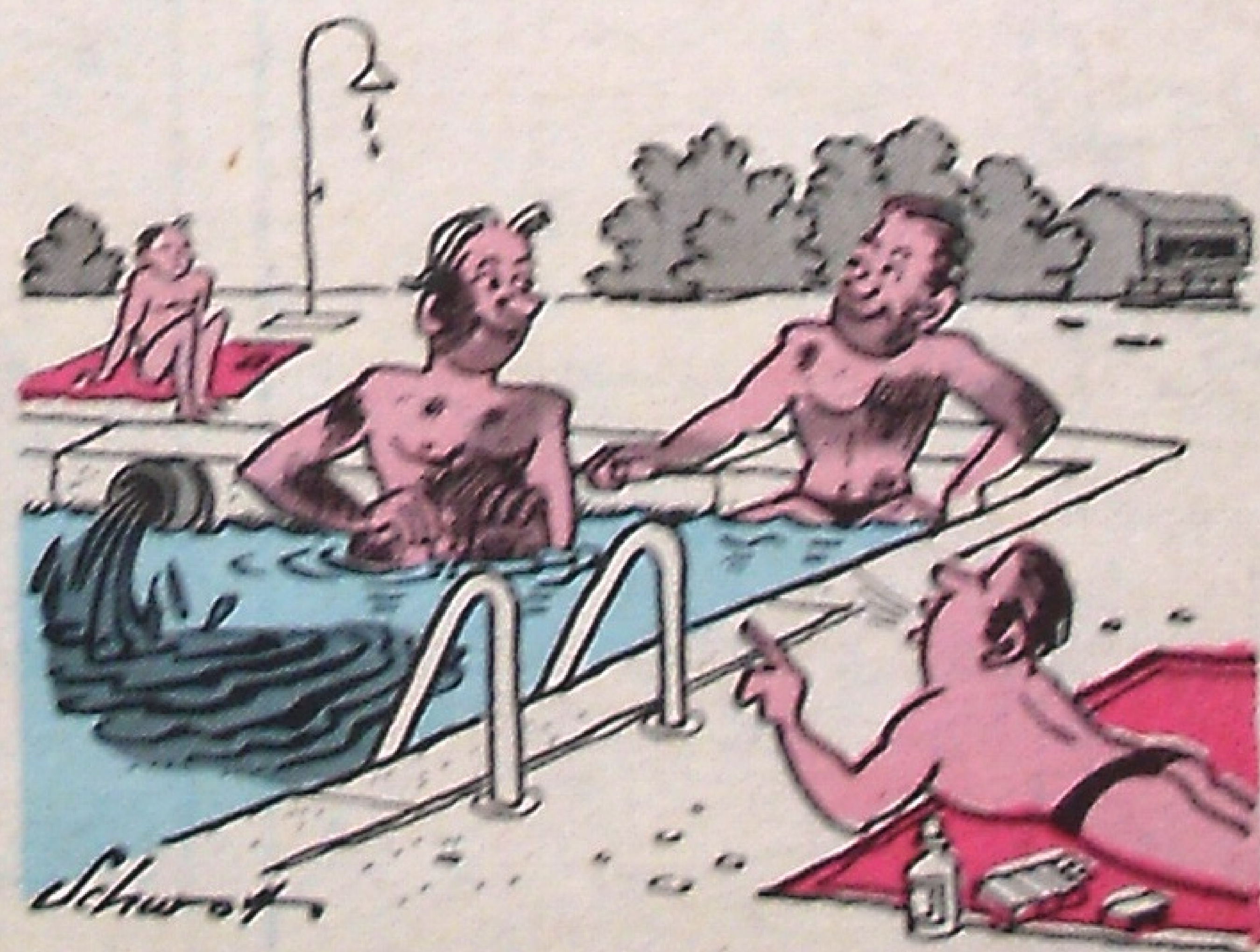

DALLOS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, SAJDIK, FÜLÖP, VÁRNAI

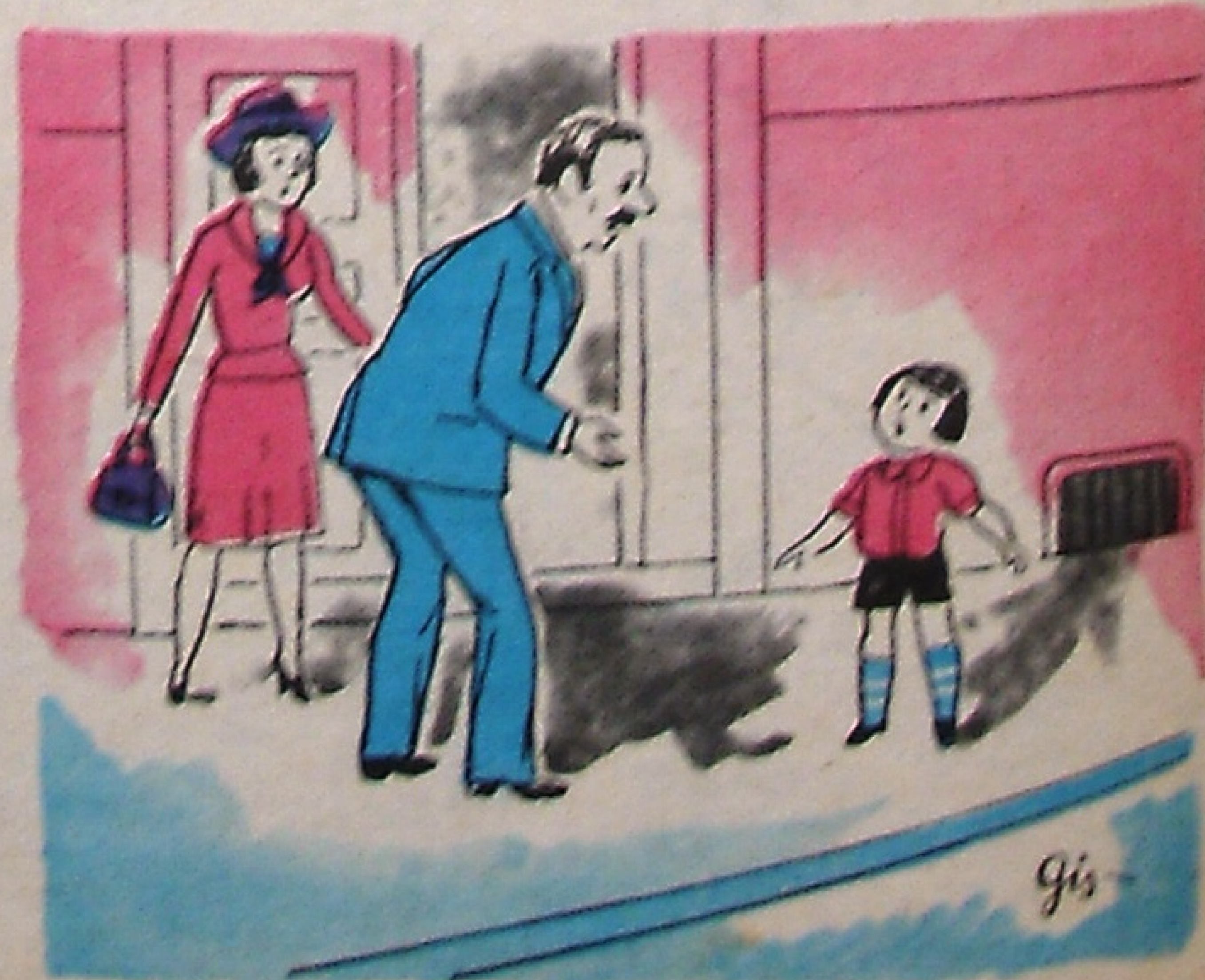

– A vizet egyenesen a Dunából kapja!

TALÁLT GYEREK

– Én nem bánom, ha örökbefogadnak, de lakótelepre nem megyek...

AZ OLVASÓ OLDALA

KIRE TARTOZIK A VÍZ?

Tavaly decemberben jelentettük a Vízműveknek, hogy házunkban már a második emeleten is kicsi a víznyomás, a gázbojler csak éjszaka működtethető. A Vízművek helyszíni vizsgálatot tart és megállapítja: a hiba elhárítása a házkezelőség feladata. 1981

januárjában kétszer is megjelennek a házban a házkezelőség szerelői, de a víznyomás mit sem változik. Illetve: az a változás, hogy februárban már nemcsak a második, de az első emeleten is lecsökken a víznyomás. Áprilisban — szerszám és műszer nélkül — kijön egy fiatal házkezelőségi alkalmazott, hogy megállapítsa, amit eddig is tudtunk: valóban gyengén folyik házunkban a víz. Másnap kollégájával és egy feszmérővel felszerelve visszatér hozzánk és megállapítja, hogy a javítás csak a Vízművek eszközeivel lehetséges. Ígéri: ő maga telefonál nekik! Egy hét múlva érdeklődés Vízműveknél, válasz: nekik nem telefonált senki, de jönnek kivizsgálni. Nem jönnek persze, se másnap, sem egy hét múlva. A Vízművek csak annyit mond, tíz nap múlva, hogy — nem rájuk tartozik.

A kör itt bezárul. Sem a házkezelőségre, sem a Vízművekre nem tartozik az, hogy házunkban alacsony, sőt: egyre jobban csökken a víznyomás és ezért melegvízhez legfeljebb késő éjszaka jutunk? Miránk, lakókra, mindebből csakugyan pusztán a lakbér pontos fizetése tartoznék?

A ház lakói nevében:

Nemes Mihály
Bp. Erzsébet királyné útja 63. 1142

AZ ÓRA TITKAI

Bevittem a hibás órát a Majakovszkij utcai órásszövetkezeti boltba: szétnyitották, megnézték, levették róla a jótállási szelvényt és közölték, egy hét múlva kész lesz. Egy hét múlva azzal adták ki, hogy „sajnos, ezt nem lehet jótállásra megjavítani, mert belül csupa rozsda, arra nincs jótállás". 260 forintért azonban hajlandók nekiesni.

Erre átmentem az órával egy másik üzletbe (Lenin krt. 61), ők is készpénzért voltak csak hajlandók a javításra, pontosan 260 forintot emlegettek ők is —, holott egészen más hibát állapítottak meg: főtengelytörést.

Otthagytam az órát, bár éreztem, hogy valami nincs rendben. 1. Az előbbi helyen miért csak egy hét elteltével vették észre a rozsdát?; 2. A jótállási szelvényt miért nem adták vissza, az munka végzése nélkül is jár nekik?; 3. A főtengely töréséről miért nem tettek ott még csak említést sem —, az vajon mikor törhetett el?; 4. A második boltban viszont — érdekes módon — a rozsdáról nem szóltak semmit, miért vajon?

Az óra 27 köves, 1300 forintba kerül, nekem ez nem olcsó mulatság és nyugtalanít, hogy a jótállási időn belül különböző, egymástól eltérő hibákat állapítanak meg nála és a javítást megfizettetik. Rendben van ez így?

Virág Gézáné
Bp. Dembinszky u. 4. — 1071

TÜCSÖK és BOGÁR

Óceánok olajszennyezettsége

Képünkön: tankhajó az Atlanti-óceánon

Méghozzá szárnyashajó!

(Az Eszakmagyarország c. lapból ollózta Bodó István, miskolci olvasónk)

Délelőttönként *kártyáztak* a Köztársaság téren, délután és este *itták* az Erdélyi borozóban, éjszakánként pedig *betörni jártak.* A három betörő: a 31 éves

Szerencsétlenek! Alvásra egy percük sem jutott!

(Az Esti Hírlapban találta Sári Józsefné)

Egész szép!

(A Dunántúli Naplóban találta Katrics Jánosné, villánykövesdi olvasónk)

Pécsi Kesztyű- és Bőrdíszműipari Szövetkezet (Mohács, Tanácsház u. 1.) – általános iskolás fiúk, leányok, középiskolás leány – kisegítő munkakörök, általános irodai munka. Kereset: 1000–1200 Ft/óra.

A DVTK LABDARÚGÓCSAPATA május 14-én, Temesvárra utazik, ahol a Politechnika vendégeként május 12-én és 13-án nemzetközi labdarúgótornán vesz részt.

A magyar labdarúgónak semmi sem lehetetlen!

(Az Esti Hírlapban fedezte fel Melay Kálmán)

Számlaellenőrök pedig a vitrinbe kerülnek!

(A Népszavából nyirta Leskó Ferencné)

a legkülönfélébb magánhirdetések. Aztán könyvelőkkel, újságokkal teli polcokat, szekrényeket vehet észre a látogató, de sok ideje nincs

SZÍNES KÁBELEKRŐL ÁLMODOM

A Ludas Matyi 12. számában felhívtam a figyelmet a Bécsi-kapu oldalából meredező színes kábelekre. Hetekkel később ismét arrafelé vetett a sors. Első pillantásra szembetűnt az ordító változás! Az Elektromosok a kábeleket lezárták. Nekem úgy tűnt, mintha papírdoboz megfelelő oldalát két csavarral a falhoz erősítették volna. A praktikus megoldás városszépészeti igényeket nem elégít ki túl magas fokon, de a célnak megfelel. Hurrá!

Ám mielőtt örömtáncot lejtettem volna ősmagyar módra, megakadt a szemem a Bécsi-kapu túlsó oldalának látványán. Nem káprázat: a falból meredező színes kábeleket pillantottam meg. Rögtön felmerült bennem a kérdés: vajon a vezetékeket áramtalanították-e? Amíg ez a kérdés nem hagy nyugodni, addig színes kábelekről álmodom.

(f. i.)

ILYEN MÉG NEM VOLT

Legalábbis úgy gondoljuk, hogy nem volt még ilyen (lehet, hogy tévedünk?), hogy a Toshiba ekkora (tos)hibát nem követett még el. Dr. Mártonffy Tamás olvasónk küldte be azt a levelezőlapot, amelyet neki címeztek, így: 1122 Budapest, XII. Magyar Jakobinusok tere 7. — II. em. Feladó: Fluck György, 1065 Bp. Bajcsy Zs. út 61. I/5. — Mártonffy Tamás az expresszként feladott levlapot április közepén megkapta. A lapot azonban (amely különben febr. 28-i összejövetelre szóló meghívást tartalmazott) február 24-én adta fel a szintén Budapesten lakó feladó. Pest és Buda között hol keringett vajon e levlap két teljes hónapig? Nem fogják elhinni: Ausztráliában! A lapon rajta van a Sydney-i posta bélyegzője és egy gumibélyegzős felirat: Missent to Australia, ami annyit jelent: Hibásan Ausztráliába küldve.

Pestről küldték a lapot Budára és az Ausztrália érintésével meg is érkezett. Aki meg tudja fejteni, hogyan esett útba e lapnak Ausztrália, az nem egy, de három hollót is — akár a Három holló vendéglőt, gebinben, szerződésben, vagy maszek tulajdonban — megérdemel.

Jubileumi bankettot tartott a cég. A mulatság késő éjszaka ért véget. Másnap az igazgató magához hívatja Kovácsot és szigorú hangon így szól hozzá:

— Azt hallottam, hogy maga a múlt éjszaka egy talicskát tolva maga előtt, a város utcáit rótta. Úgy gondolom, hogy egy ilyen cselekedet nemcsak a maga jó hírére, hanem a mi szolid és tiszteletreméltó cégünk hírnevére is rossz fényt vethet.

— Egyetértek önnel, főnök, teljesen igaza van. De az az igazság, hogy késő éjszaka volt és nem voltam biztos benne, hogy találok egy taxit magának...

●

Az orvos kérdezi:

— Nénikém, mit érez, ha itt megnyomom? Vagy itt?

— Jaj, istenem, doktor úr! A fiatalságom jut eszembe...

TRIBÜN

A Fulham legutóbbi bajnoki meccsén a haragos szurkolók apró pénzdarabokat, egypennys érméket dobáltak a pályára. Ernie Clay, a klub elnöke nem haragudott:

— Ezzel legalábbis megduplázódott a bevételünk.

A Vancouver Canucks jégkorongcsapatának a pszichológusa azt tanácsolta, hogy idegenben játszott mérkőzéseikre hobónak, gengszternek, hippinek öltözve utazzanak, mert ezzel félelmet kelthetnek az ellenfélben. Az eredmény nem maradt el. A csapat ugyan továbbra is egyre-másra szenvedi a vereségeket, a pszichológust viszont beszállították az idegosztályra.

Mark Snow, a New Mexico kosárlabdajátékosa ugyan két méter magas, de roppant vézna. Testsúlya a nyolcvan kilót sem éri el és így csak teng-leng a sokkal izmosabb vetélytársak között. Hogy ő maga is helyesen értékeli a helyzetet, arra utal a következő nyilatkozata:

— Legnagyobb gyengém az erő.

A nevadai baseballcsapat Wyomingban, háromezer méteres magasságban készül az új szezonra. A ritka levegőn ugyancsak hápognak a játékosok, de Jerry Tarkanian, az edzőjük, okosan vigasztalja őket.

— Megmagyarázom nekik — mesélte —, hogy a nagy magasság az ő esetükben semmiféle hátrányt nem jelent, hiszen teremben edzenek.

(p. p.)

NEVETŐ LEXIKON

ARZENÁL Gyorsan ölő mérgek raktára.

BICEPSZ Kézen járva sántikálsz.

BISEX Angol grófság a főleg férfiak lakta Essex és a jobbára nők lakta Sussex között.

CSUHRAJ Orosz katonaballadákból ismert vidám kiáltás.

DUMAFRANCI Eredeti nevén François Dumas, az ifjabbik Alexandre Dumas Magyarországon letelepedett kocsmatöltelék fia. Még apjánál és nagyapjánál is jobb történetei voltak, ezeket azonban csupán elmesélte, mert nem tudott írni.

EBEN GUBA A hajdani kutyakereskedő céh jelmondata.

ELZEVÍR A triumvirátusnak a könyvnyomtatással megbízott tagja a régi Rómában.

FARAH (Turbina). Olajjal sahtalanított egykori iráni filmcsillag. A száműzetésben egy árva hajatolla nem sok, annyi sem maradt.

FELMENŐ ÁGI Idősebb férfiak legénylakására járó fiatal lányok tréfás elnevezése.

FŐMACHER Államosított budapesti sörgyár.

HEURÉKA Arkhimédész felesége, akivel a nagy tudós egy fürdőkádban ismerkedett meg kiszorítózás közben.

IZOMPACSIRTA Delták környékén fészkelő madár. Biológiai ritkaság, tekintve, hogy még agyveleje helyén is csontvelő van.

KAMATÁRU (ejtsd: kamatyáru). Fekbér, japánul.

KUPAKTANÁCS Fogamzásgátlókhoz mellékelt tájékoztató.

LÉGIÓ (...mindhalálig). P. Howard népszerű regénysorozata. Hősei Fülig Misi és Nyilas Jimmy.

MAJONÉZ A melanézek és szingalézek közt élő sárga népcsoport tagja. A majonézek csak tojással és olajjal táplálkoznak, s akárcsak a polonézek, a húst nem is ismerik. Valaha a majonézekből váltak ki a tartárok, a mai Tartarosz lakói, akik a pokoli hőséget kedvelik, s ezért még a legizzasztóbb kánikulában is kazánnyal fűtenek.

MIÁMI Összenőtt amerikai ikermacskák.

NANA *„Nana, csak nem ...?!"* Annak a híres vádiratnak a kezdete, melyet Zola a rossz útra tévedt hajadonok ellen intézett. Válaszul ez utóbbiak *„Naná!"* című kiáltványukban védték meg a saját fekvéspontjukat, és a sarkukra álltak.

PÊCHE MELBA (ejtsd: pes-melba). Francia étel, a magyar hátulról-melba ellentéte.

PERZSAVÁSÁR Az irakodóvásár régi neve.

STRÁFKOCSI Büntetésüket töltő, csíkos öltözékű elítéltek szállítására szolgáló jármű.

SVENK Hašek derék katonájának filmbeli neve. (Nem tévesztendő össze az arab svejkekkel!)

SZAPORODÓ A takarodót helyettesítő kürtjel szabadságos katonák számára.

TRIVIÁLIS Harmadosztályú utas a legközönségesebb helyiérdekű vasúton.

WATERPOLO Napóleon döntő vereségéről elnevezett nagy Long Beach-i vértó. Szemben a Bermuda-háromszöggel, magyar áldozatai is voltak.

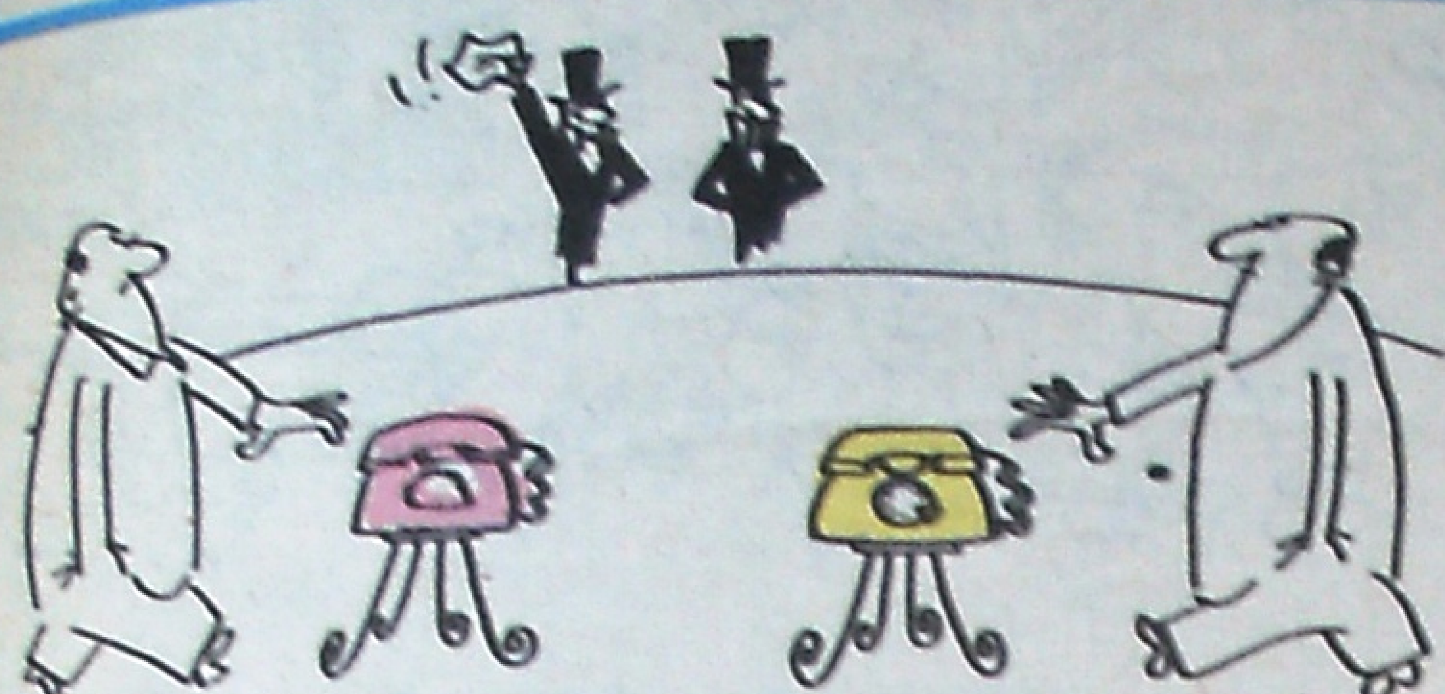
ZSISZKÁR A vízkáron és tűzkáron kívül politikai károkra is kiterjesztett, François Mitterrand által bevezetett francia biztosítási forma.

Tímár György

FORMATERVEZETT HIFI

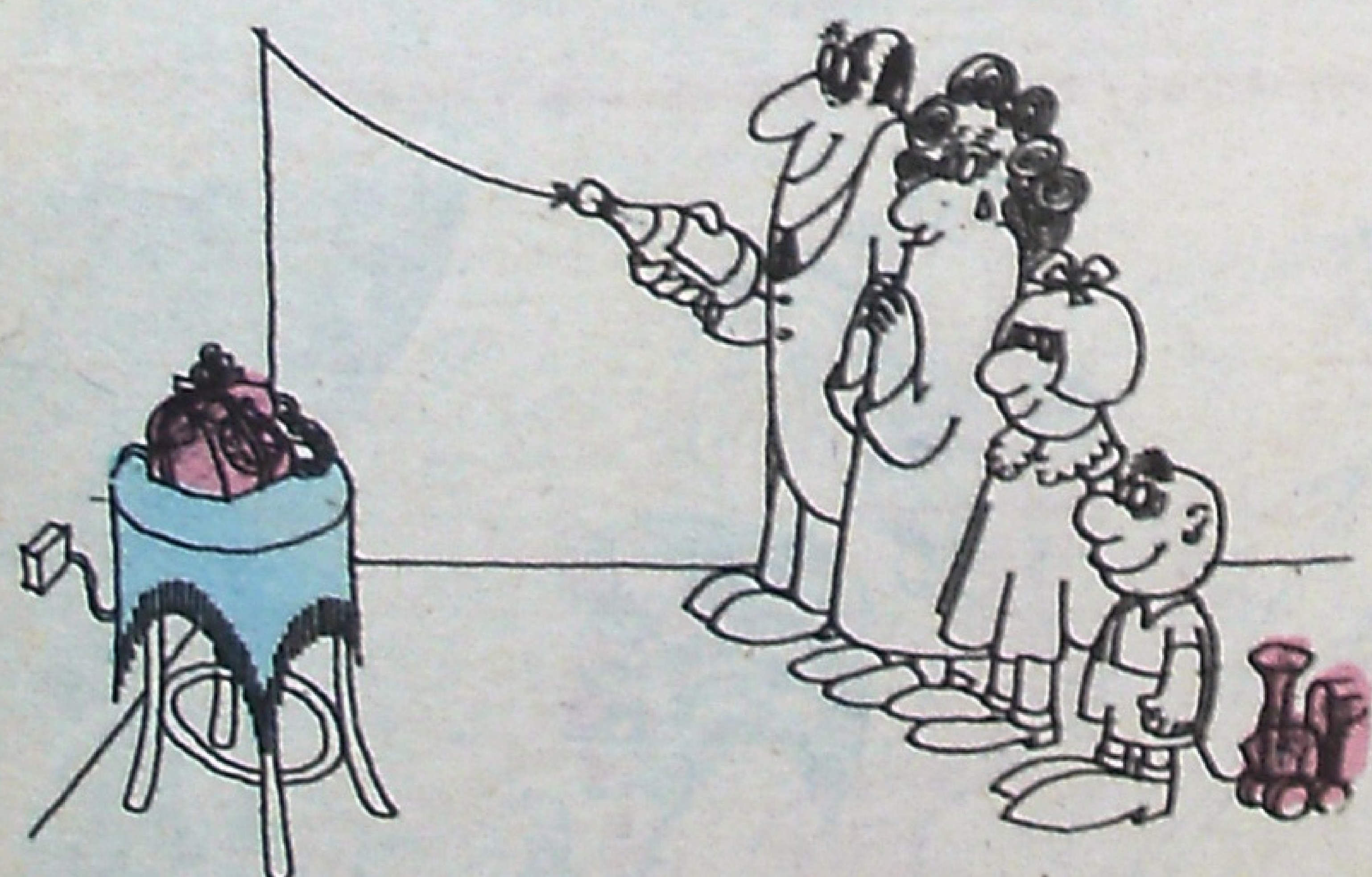
IMPORT HUMOR — TELEFONTÉMA

KÉTFÉLE KALKULÁCIÓ

Egy kis párizsi szállodában csinos nő mutatja meg a szobát a szállást kereső vendégnek: — Ez a szoba egy éjszakára 30 frank... — mondja. — Annyit örömmel adok érte... — így a vendég. Mire a hölgyike: — Vízszintes 15. — függőleges 21. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 1-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők jutalma háromszor 200 forint.

VÍZSZINTES

1. Németország köztársasági elnöke volt, ő adta a hatalmat a fasiszták kezébe
9. Hirtelen félelem fogja el
12. Szigetcsoport neve Alaszka és Kamcsatka között
13. R. I.
14. Légnemű anyag
18. A tánc vége
19. Nemzeti jelvény
20. Kivágott fatörzs darabja
21. Névmás többese
22. Azonos betűk
23. Sárgás árnyalatú festék
25. Közismert margarinmárka
27. Gumioptika
29. Gyakori igevégződés
30. T. D.
31. V-vel: kennivaló
32. Madár jellemző része
34. B. E. V.
35. IV. Béla szentté avatott leánya
37. Fővárosa: Paramaribo
39. Rövidítés angol asszonynevek előtt
40. Képesítését okmány bizonyítja
41. Nobel-díjas spanyol drámaíró (1832—1916)
44. S-sel: szerszám
45. L. O. A.
46. A palacsinták egyik fajtája
48. Hibát ejt az írásban
49. Névutó is, idegen keresztnév is
51. Amit a hirtelen távozó „szed"
53. Szolgáltató vállalat
54. T. G.
55. Helyrag
56. Angol keresztnév
58. A neon vegyjele
59. A gyomorgörcs népies neve

FÜGGŐLEGES

1. Tejszínből készül
2. Vörösmarty gyönyörű elbeszélő költeményének hősnője
3. Spárgából font szatyor
4. Bőséges, gazdag
5. Modern fűtési rendszer
6. Egy román város magyar neve
7. Forradalmár festőművész volt (Béla)
8. Ókori germán nép
9. Szép szó, ha megtartják, úgy jó
10. Többnyire kis létszámú katonai kötelék
11. Ezzel vagy ...! (mondta a spártai anya katonafiának, a pajzsra mutatva)
16. A házasság biztató kezdete
17. A legnehezebb súlyemelők kategóriája
22. Sajog — irodalmiasan
24. Szokatlanul feltűnő
26. Amerikai tábornok és politikus, egy hidegháborús terv nyerte róla a nevét
28. A zsibpiacon vásárolható
30. Elföldeli
33. Idegen pénz
34. Orosz népi pengetős hangszer
36. Egy híres napóleoni győzelem színhelye 1796-ban
38. Mint az 58. vízsz.
40. Anyagyilkos a görög hősmondákból
42. Lollobrigida keresztneve
43. Névelő
47. A fenyőfa termése
48. Zenei hang
50. Földművelő eszközöm
52. Idegen férfinév
57. R-rel: télen a Balaton
58. N. B.
59. K
60. Európai nép

1	2	3	4	5		6	7		8	■	9	10	11	
12					■	13		■		■	14			■
15					16			17		K				K
■	18		■	19						■	20			
21		■	22				■	23		24			■	E
25		26		■	27		28		■	29		■	30	
	■	31		■		■	32		33		■	34		
35	36					■	37				38			
39			■	■	■	40								
41				42	43				■		■	44		
45			■	46				■	47	■	48			
49			50		■	51				52			■	A
53					■	54		■	55		■	56	57	
Y	■	■		■	58		■	59			60			■
Ö	T	T		Á			Z							K

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13.— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-22 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

SZERÉNY KÉRELEM

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Tessék mondani doktor úr, vehetek egy privát lélegzetet?

200—200 forintot nyert:

Lengyel Jánosné, Celldömölk, Köztársaság t. 5. 9500, Borsos László, Bp. Táncsics M. u. 45/b. 1188, Somogyi András, Dévaványa, Kisfaludi u. 9. 5510.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Hogy lehetne megszüntetni a protekciót?

Sajdik Ferenc galambjai

Novobáczky Sándor: Meddig mehetnek a benzinárak?

Királyhegyi Pál Gózon Gyuláról

Peterdi Pál: Újságírás övön alul.

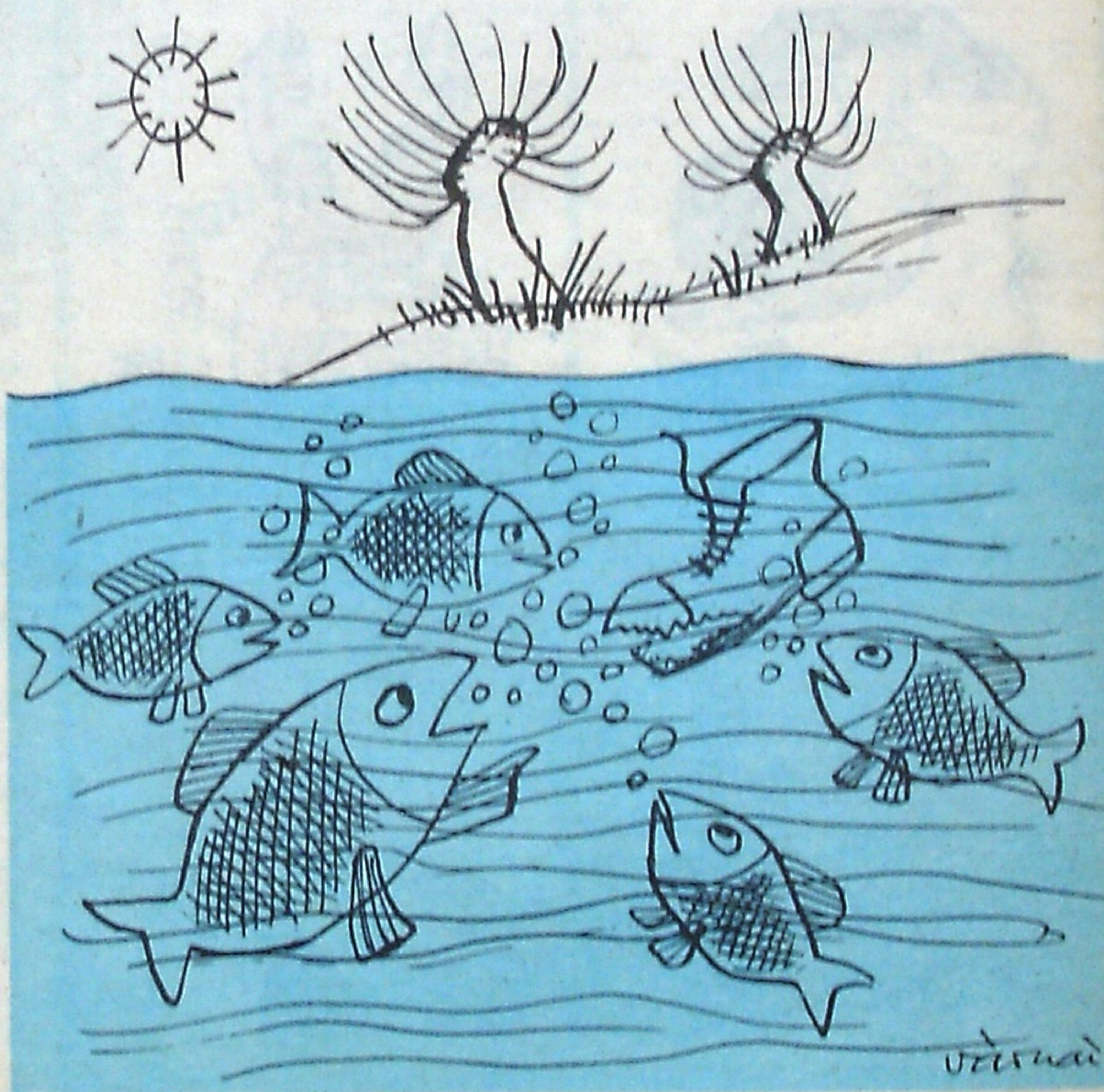
TÖRZSHELY

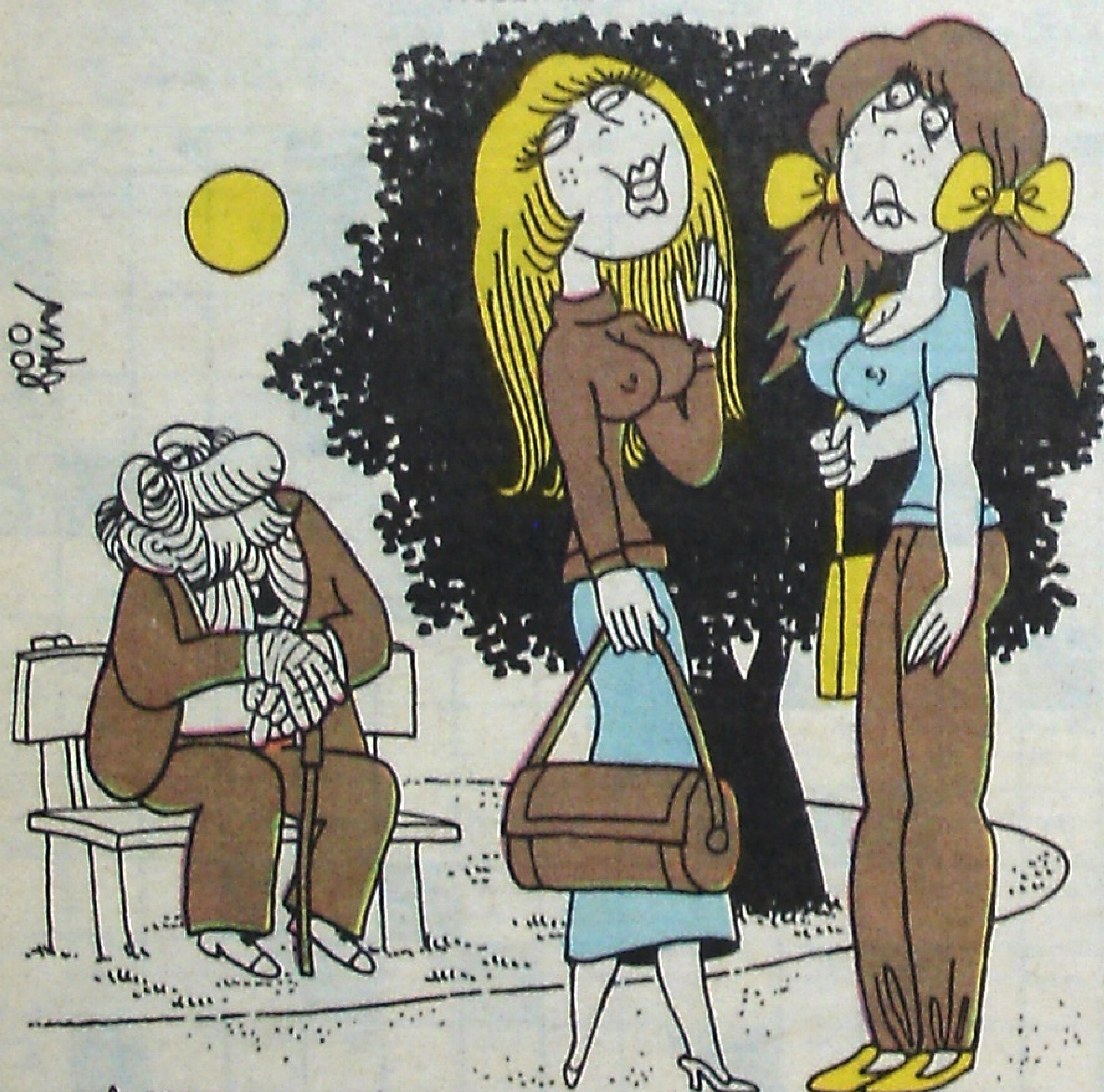
– Egyszerű a győzelem, az elején rögtön berúgtok három lélektani gólt!

Ludas Matyi

– Látjátok, ez egy ufo!

NOSZTALGIA

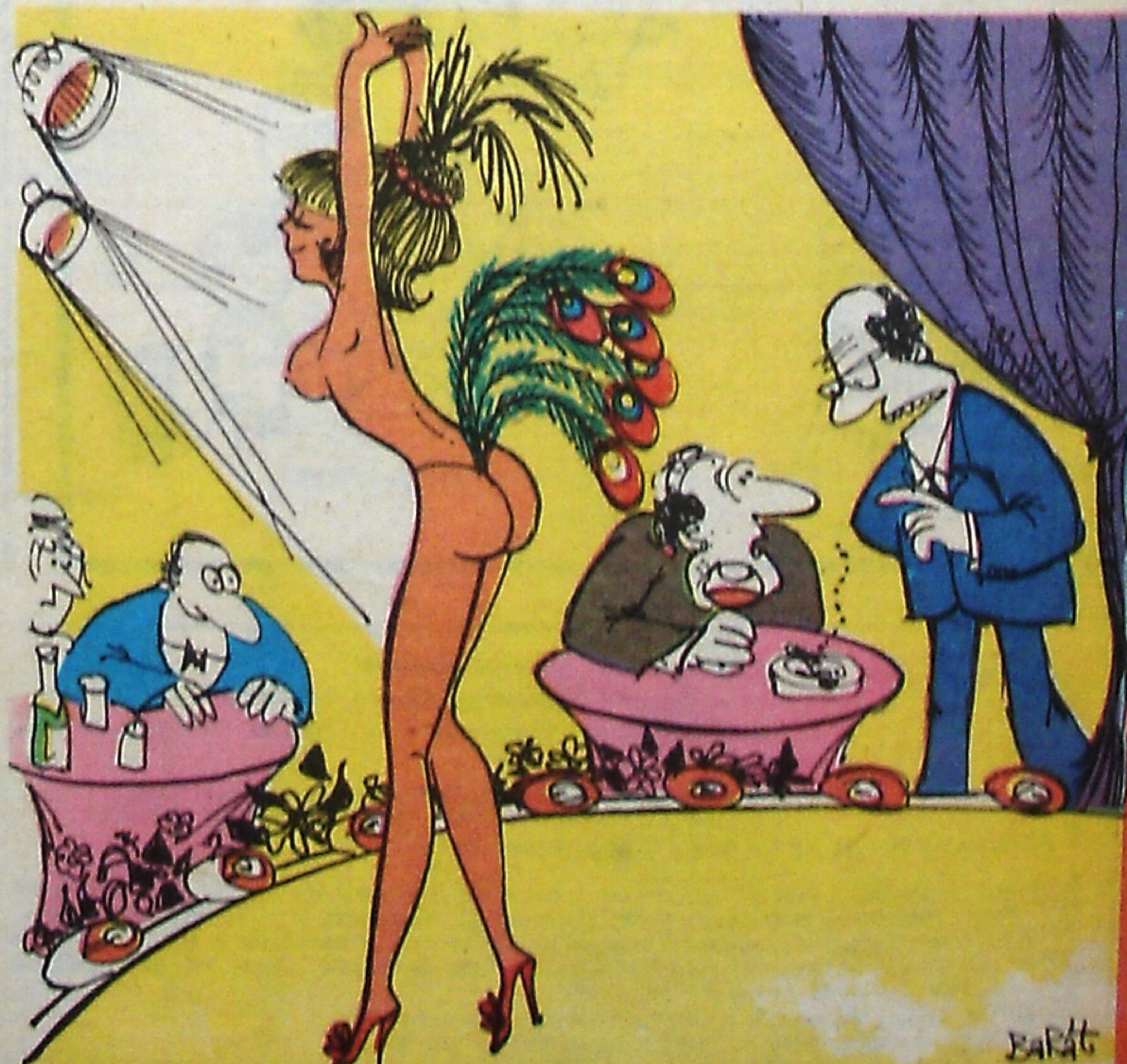

– A nagyapa szeretné megérni, hogy még egyszer divatba jöjjön a miniszoknya.

VÉGAKARAT

– ... és mondjátok meg a Regős Pista bácsinak, hogy sokszor hazudtam neki lánykoromban, a Bűn című tévéfelvételnél...

– Maga altatón él és mégis itt van az éjszakai életben?
– Igen, de az altató a feleségemnek kell.